

Anvisning om distributionsskyldighet

Anvisning om anmälan till Energimyndigheten om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel och biobrännolja

2477/702/2021
23.3.2026

Versionshistorik

Version nr	Datum	Viktigaste ändringar
1	22.12.2021	Första versionen.
2	13.1.2023	Uppdaterad för att motsvara ändringar av lagen om distributionskyldighet (657/2022 och 1134/2022), tillägg av en ny riktlinje för distributionsskyldigheten för biobrännolja till avsnitt 3.5 och uppdatering av avsnitt 2.2.
3	31.1.2024	Uppdaterad för att motsvara en ändring av lagen om distributionskyldighet (1279/2023), uppdatering av avsnitt 2.2 och tillägg av ett nytt avsnitt 2.12 om distributionsskyldigheten på Åland.
4	22.1.2025	Uppdaterad för att motsvara en ändring i lagen om distributionskyldighet (841/2024).
5	4.6.2025	Preciserade anvisningar för el för transporter och väte som mellanprodukt.
6	26.1.2026	Anvisningarna för rapportering om el för transporter, RFNBO-bränslen och väte som mellanprodukt har uppdaterats. Dessutom har anvisningen uppdateras för att motsvara ändringen (500/2025) till hållbarhetslagen och ändringarna (501/2025 och 928/2025) till lagen om främjande av förnybara drivmedel. Avsnitt 8 om förhandsbesked har lagts till.
7	23.3.2026	Uppdaterad i fråga om beaktandet av mängden el för transporter i anslutning till systemet för kreditering av el för transporter (kapitel 2.1 och 4.3.7). Anvisningen om flexibilitetsmekanismen bl.a. i fråga om tidsmässig användning av begränsningsåtgärder, utsläppskoefficienten och reserven för risk för återgång har uppdaterats.

Innehållsförteckning

Förkortningar och definitioner	1
1 Inledning	1
1.1 Lagstiftning om distributionsskyldighet	1
1.1.1 Lagen om främjande av användningen av förnybara drivmedel för transport	1
1.1.2 Lag om främjande av användningen av biobrännolja	2
1.2 Anvisning om distributionsskyldighet	2
1.3 Verksamhetsutövare	2
1.3.1 Distributionsskyldig avseende förnybara drivmedel	2
1.3.2 Distributionsskyldig avseende biobrännolja	3
1.4 Kombinerad rapportering	4
2 Skyldighet att distribuera förnybara drivmedel	4
2.1 Allmänt om distributionsskyldigheten	4
2.2 Förnybar el för transporter	6
2.2.1 Definitioner	6
2.2.2 Mängden förnybar el för transporter	7
2.3 Flexibilitetsmekanism för distributionsskyldigheten	7
2.3.1 Lagstiftning om flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten	8
2.3.2 Flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten och de krav som gäller den	8
2.3.3 Godtagbara åtgärder inom flexibilitetsmekanismen	9
2.3.4 Ansökan om godkännande av en åtgärd inom flexibilitetsmekanismen	10
2.3.5 Referensscenario	14
2.3.6 Additionalitet	14
2.3.7 Verifiering av ansökan om godkännande	15
2.3.8 Validering av utsläppsminskande åtgärder innan ansökan görs	15
2.3.9 Åtgärder som riktar sig till flera platser	16
2.3.10 Godkännande och verifiering av en utsläppsminskande åtgärd inom flexibilitetsmekanismen	16
2.3.11 Reserv för risken för återgång	17
2.3.12 Användning av reserven för risken för återgång och skyldighet att anmäla återgångshändelser	18
2.4 Tilläggs-skyldighet till distributionsskyldigheten	18
2.4.1 Väte som mellanprodukt	19
2.5 Skyldighet att uppfylla minimiandelen av distributionsskyldigheten	21
2.6 Bilagan till lagen om distributionsskyldighet	21
2.7 Preciseringar av bilagan till lagen om distributionsskyldighet	23
2.8 Preciseringar av hur skyldigheter uppkommer och fullgörs	23

2.9 Energiinnehållet i bränslen	25
2.10 Förnybara komponenter	26
2.11 Kontroll av halten förnybara drivmedel	27
2.12 Bränsle som levererats till konsumtion på Åland.....	27
2.13 Distributionsskyldighet på Åland	27
2.14 Frivillig distributionsskyldighet	28
2.14.1 Begäran om fastställande samt fastställande	28
2.14.2 Beslut om fastställande och återkallande av beslutet	29
2.15 Riktlinjer om skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel	29
2.16 Avtal	40
2.16.1 Avtal mellan distributörer.....	40
2.16.2 Avtal med leverantörer av el för transporter.....	40
2.16.3 Avtal med raffinaderier som använder väte som mellanprodukt	41
3 Skyldighet att distribuera biobrännolja	42
3.1 Allmänt om skyldigheten att distribuera biobrännolja	42
3.2 Energiinnehållet i bränslen	43
3.3 Förnybara komponenter.....	43
3.4 Bränsle som levererats till konsumtion på Åland	44
3.5 Riktlinjer om skyldigheten att distribuera biobrännolja.....	44
3.6 Avtal mellan distributörer.....	45
4 Upprättande av anmälan om distributionsskyldighet.....	46
4.1 Anmälan om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel	46
4.2 Anmälan om skyldighet att distribuera biobrännolja	48
4.3 Anvisningar för ifyllande av datatabellen	50
4.3.1 Allmänt om ifyllande av tabellen	50
4.3.2 Bränslen	51
4.3.3 Rapportering av fossila bränslen	51
4.3.4 Rapportering av förnybara drivmedel och flytande biobränslen	52
4.3.5 Rapportering om hållbarheten hos förnybara drivmedel och flytande biobränslen...	54
4.3.6 Rapportering av väte som mellanprodukt.....	55
4.3.7 Rapportering av el för transporter.....	55
4.3.8 Rapportering av flexibilitetsmekanismen.....	55
5 Handläggning av anmälan om distributionsskyldighet vid Energimyndigheten.....	56
5.1 Handläggning av anmälan och språk	56
5.2 Offentlighetsfrågor gällande anmälan	56
6 Distributörens skyldigheter	57
6.1 Anmälningsskyldighet.....	57

6.2 Bokföringsskyldighet	58
6.3 Påföljdsavgift	58
6.4 Felavgift	60
7 Tillsyn över att uppgifterna är korrekta.....	61
7.1 Energimyndighetens rätt att få uppgifter.....	61
7.2 Energimyndighetens rätt att lämna ut uppgifter.....	61
7.3 Energimyndighetens granskningsrätt.....	61
8 Förhandsbesked	62

Förkortningar och definitioner

I detta avsnitt förklaras förkortningarna och definitionerna i anvisningen. Syftet med avsnittet är att göra det enklare att läsa anvisningen. Förklaringarna grundar sig på lagstiftningen om distributionsskyldighet. I oklara fall eller vid problem lönar det sig att kontrollera förklaringen för förkortningen eller definitionen i lagstiftningen.

Lägre mål	= Tillägsskyldighet (inkl. skyldighet att uppfylla minimiandelen) samt den maximala andelen biodrivmedel, biogas och biobrännolja som framställts av livsmedels- och fodergrödor (crop cap)
Nedre värmevärde	= LHV eller drivmedlets energiinnehåll; när energiinnehållet bestäms anses drivmedlet vara levererat vid en temperatur av 15 grader Celsius; anges i enheten MJ/l för vätskor eller MJ/kg för gaser
Biogas	= Gasformiga drivmedel framställda av biomassa
Biomassa	= Den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk eller därmed förknippad industri eller från fiske eller vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.
Biovätska	= Flytande drivmedel som framställts av biomassa och används för andra energibehov än transport
Biodrivmedel	= Flytande drivmedel som framställts av biomassa och som används för transportändamål
Biobrännolja	= Bränsle som framställts av biomassa och som lämpar sig för användning vid uppvärmning samt i fast installerade dieselmotorer och i arbetsmaskiner försedda med dieselmotorer
Lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja	= Lagen om främjande av användningen av biobrännolja (418/2019)
Crop cap	= I fråga om skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel den maximala andelen (%-enhet) av distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel som får fullgöras med biodrivmedel och biogas som framställts av livsmedels- och fodergrödor. I fråga om skyldigheten att distribuera biobrännolja den maximala andelen (%-enhet) av distributionsskyldigheten för biobrännolja som får fullgöras med biobrännolja som framställts av livsmedels- och fodergrödor. Den maximala andelen biodrivmedel och biogas som framställts av livsmedels-

och fodergrödor är en delmängd av distributions-skyldigheten.

- Dieselolja** = De dieseloljor tillhörande varukod 2710 i tulltariffen som avses i lagen om punktskatt på flytande bränslen och som är avsedda att användas som drivmedel i motordrivna fordon med dieselmotor
- Energiinnehåll** = Ett drivmedels nedre värmevärde; när energiinnehållet bestäms anses drivmedlet vara levererat vid en temperatur av 15 grader Celsius
- ILUC** = Indirect Land Use Change det vill säga indirekt förändring av markanvändningen orsakad av biodrivmedel
- Distributör** = I fråga om lagen om distributionsskyldighet en distributör av flytande eller gasformiga drivmedel, och i fråga om lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja en distributör av lätt brännolja som enligt 12 § 1 mom. 1 eller 2 punkten i punktskattelagen (182/2010) är skyldig att betala punktskatt
- Infrastrukturförordningen** = Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1804 om utbyggnad av infrastruktur för alternativa drivmedel och om upphävande av direktiv 2014/94/EU
- Distributionsskyldighet** = I fråga om skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel andelen (%) förnybara drivmedel och förnybar el för transporter av det totala energiinnehållet i den mängd motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som distributören levererat till konsumtion. I fråga om skyldigheten att distribuera biobrännolja biobrännoljans andel (%) av det totala energiinnehållet i den mängd lätt brännolja och biobrännolja som en distributör levererar till konsumtion.
- Lagen om distributionsskyldighet** = Lagen om främjande av användningen av förnybara drivmedel för transport (446/2007)
- Flexibel mekanism** = En distributör kan fullgöra sin skyldighet genom att finansiera andra alternativa utsläppsminskande åtgärder
- Avfall** = Avfall enligt 5 § i avfallslagen (646/2011), med undantag av ämnen som avsiktligt har ändrats för att räknas som avfall

Distributör av gasformiga drivmedel	=	En distributör av gasformiga drivmedel som via en eller flera gastankningspunkter levererar gasformiga drivmedel till konsumtion i komprimerad eller kondenserad form
Hållbarhetslagen	=	Lag om hållbarhetskriterierna för vissa bränslen (393/2013)
Lätt brännolja	=	Lätt brännolja som avses i 2 § 16 punkten i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) och svavelfri lätt brännolja som avses i 2 § 17 punkten i samma lag
Frisläppande för konsumtion	=	Med frisläppande för konsumtion avses i denna anvisning punktskattepliktiga produkters avvikelser, även otillåten, från ett uppskovsförfarande
Leverans till konsumtion	=	I fråga om lagen om distributionsskyldighet sådant frisläppande av flytande drivmedel för konsumtion som avses i 8 § 1 punkten i punktskattelagen och leverans av gasformiga drivmedel till konsumtion via en eller flera tankningspunkter och leverans av el för transporter till konsumtion via en eller flera laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten. I fråga om lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja frisläppande för konsumtion enligt 8 § 1 punkten i punktskattelagen, dock inte till den del som en i 6 § 6 punkten i punktskattelagen avsedd godkänd upplagshavare i sin egen verksamhet använder sådan lätt brännolja som denne tillverkat, bearbetat, innehaft eller tagit emot i eller avsänt från sitt eget skatteupplag
LHV	=	Lower heating value det vill säga drivmedlets nedre värmevärde
El för transporter	=	El som distribueras för transporter, oberoende av om elen har producerats från fossila eller förnybara källor
Leverantör av el för transporter	=	Den enhet som har ansvar för förvaltning och drift av en laddningspunkt och som tillhandahåller en laddningstjänst till slutanvändare, även när detta utförs på uppdrag av en leverantör av mobilitets-tjänster och i dess namn.
Tillägsskyldighet	=	Andel (%-enhet) av distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel som ska uppfyllas med bi drivmedel eller biogas som producerats eller framställt av råvaror som avses i del A i bilagan till

lagen om distributionsskyldighet eller med förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Tilläggsskyldigheten är en delmängd av distributionskyldigheten.

- Naturgas** = Den naturgas i gasform tillhörande varukod 2711 21 00 i tulltariffen och den kondenserade naturgas tillhörande varukod 2711 11 00 i tulltariffen som avses i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996)
- Motorbensin** = De flyktiga mineraloljor tillhörande varukod 2710 i tulltariffen som avses i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) och som är avsedda att användas som drivmedel i motordrivna fordon med ottomotor
- Förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung** = Flytande och gasformiga bränslen vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa (RFNBO-drivmedel)
- Distributör av flytande drivmedel** = En distributör av flytande drivmedel som enligt 12 § 1 mom. 1 eller 2 punkten i punktskattelagen (182/2010) är skyldig att betala punktskatt
- Stärkelserika grödor** = Främst spannmålsväxter (oavsett om bara kornen används eller om hela växten används, som i fallet med fodermajs), rotknölar och rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro och yautia)
- Drivmedelsklass** = Klassificering enligt vilken drivmedlen rapporteras. För flytande drivmedel motsvarar drivmedelsklasserna produktgrupperna enligt skattetabellen för punktskatter på flytande bränslen.
- Primära mål** = I fråga om förnybara drivmedel skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel, och i fråga om biobrännolja skyldigheten att distribuera biobrännolja
- Livsmedels- och fodergrödor** = Stärkelserika grödor samt sockergrödor och oljegrödor som produceras på jordbruksmark som huvudgrödor, dock inte restprodukter eller avfall, material som innehåller både cellulosa och lignin eller sådana mellangrödor som inte kräver att ytterligare mark tas i anspråk
- RED (II)-direktivet** = Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

RED III-direktivet

= Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2413 om ändring av direktiv (EU) 2018/2001, förordning (EU) 2018/1999 och direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor, och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652 (direktiv om ändring av RED II-direktivet)

Överförd mängd

= Enligt lagen om distributionsskyldighet den överskjutande andelen av energiinnehållet i förnybara drivmedel som en distributör av förnybara drivmedel får beakta vid beräkningen av skyldigheten att distribuera biobrännolja enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja fullgöras.

Enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja den överskjutande andelen av energiinnehållet i biobrännolja som en distributör av biobrännolja får beakta vid beräkningen av skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet fullgöras.

Överenskommelseförordning

= Republikens presidents förordning om skötseln på Åland av vissa förvaltningsuppgifter som gäller distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel (86/2023)

Restprodukt

= Ett ämne som uppstår i eller är slutprodukten i en sådan produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera ämnet och som inte avsiktligt har ändrats för att producera det.

Förnybar el för transporter

= Förnybar el som distribuerats till trafiken

Förnybara drivmedel

= Biodrivmedel, biogas och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung

- Skyldighet att uppfylla minimiandelen** = Andel (%-enhet) av distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel som senast år 2025 minst skulle uppfyllas med biodrivmedel och biogas som producerats eller framställts av råvaror som avses i del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet. Från och med 2028 ska minimiandelen uppfyllas med förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung. Skyldigheten att uppfylla minimiandelen är en delmängd av tilläggs-skyldigheten.
- Uppskovsförfarande** = Med uppskovsförfarande avses ett system där punktskattepliktiga varor medan de omfattas av och förflyttas inom ramen för förfarandet är skattefria under uppskovsförfarandet. Systemet kan tillämpas på tillverkning, bearbetning, innehav eller flyttning av punktskattepliktiga produkter inom unionens territorium eller via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium.
- Väte som mellanprodukt** = Förnybart bränsle av icke-biologiskt ursprung som vid ett raffinaderi i Finland används som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel som används i trafik eller biodrivmedel
- Laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten** = Ett fast eller mobilt gränssnitt, via eller utan anslutning till elnät, som möjliggör överföring av el till ett elfordon och som, även om den kan ha ett eller flera anslutningsdon för att passa olika typer av anslutningsdon, kan ladda endast ett elfordon åt gången, och som utesluter anordningar med en uteffekt på högst 3,7 kilowatt vars primära syfte inte är laddning av elfordon och som är placerad på en plats eller i en fastighet som är öppen för allmänheten, oavsett om infrastrukturen för alternativa drivmedel är belägen på allmän eller privat mark och oberoende av om tillträdesbegränsningar eller villkor tillämpas på platsen eller fastigheten, samt oberoende av de tillämpliga användningsvillkoren för infrastrukturen för alternativa drivmedel, och vars mätutrustning uppfyller de krav som föreskrivs i lagen om mätinstrument (707/2011).
- Överskjutande del** = Enligt lagen om distributionsskyldighet den överskjutande andelen av energiinnehållet i förnybara drivmedel som överskrider distributionsskyldigheten och som distributören får beakta vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten för biobrännolja enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja för det

kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributions-skyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde. Under kalenderåren 2022 och 2023 fick en distributör som levererat mer förnybara drivmedel till konsumtion beakta den överskjutande delen i sin helhet vid beräkningen av distributions-skyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde.

Enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja den överskjutande andelen av energiinnehållet i biobrännolja som överskrider distributions-skyldigheten för biobrännolja och som distributören får beakta vid beräkningen av distributionsskyldigheten för biobrännolja för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributions-skyldigheten för förnybara drivmedel enligt lagen om distributionsskyldighet för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde.

1 Inledning

1.1 Lagstiftning om distributionsskyldighet

1.1.1 Lagen om främjande av användningen av förnybara drivmedel för transport

Lagen om främjande av användningen av förnybara drivmedel för transport (446/2007, nedan "lagen om distributionsskyldighet") trädde i kraft vid ingången av 2008. Syftet med lagen är att i enlighet med direktivet om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EU) 2018/2001/ (RED-direktivet) främja användningen av förnybara drivmedel och förnybar el för transporter för att ersätta motorbensin, dieselolja och naturgas i trafiken. Detta har genomförts genom att nationellt föreskriva om skyldigheten för distributörer av trafikbränsle att årligen leverera en minimiandel förnybara bränslen till konsumtion – detta kallas distributionsskyldighet. Vid beräkningen av distributionsskyldigheten kan man också beakta alternativa utsläppsminskande åtgärder och väte som mellanprodukt från bränsleraffinaderier i Finland.

I den senaste ändringen av RED-direktivet (EU) 2023/2413 (RED III-direktivet) fastställdes EU:s allmänna skyldighet för förnybar energi till 42,5 procent år 2030. Dessutom höjdes trafikens energibaserade skyldighet från 14 procent till 29 procent före 2030. I RED-direktivet föreskrivs dessutom om hållbarhetskriterier för biobränslen och flytande biobränslen. För att förnybara bränslen ska kunna räknas in i de nationella målen som fastställs i direktivet samt i nationella skyldighets- och stödsystem för förnybar energi, ska de uppfylla de hållbarhetskriterier som föreskrivs i direktivet. Bestämmelser om hållbarhetskriterierna finns på nationell nivå i lagen om hållbarhetskriterierna för vissa bränslen (393/2013).

Energimyndigheten svarar för verkställandet av lagarna om distributionsskyldighet, tillsynen över att skyldigheterna fullgörs och utförandet av de uppgifter som föreskrivs i lagarna. Tillsynen är baserad på distributörernas årliga anmälan till energimyndigheten. Anmälan ska omfatta en produktvis utförd redovisning av de mängder motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som distributören levererat till konsumtion under det föregående kalenderåret samt mängden väte som mellanprodukt som använts vid raffinaderiet under föregående kalenderår. Anmälan ska lämnas senast under mars månad året efter det kalenderår som anmälan avser. Energimyndigheten övervakar att distributören lämnar in anmälan, kontrollerar att uppgifterna är korrekta och påför vid behov påföljds- och felavgifter.

Genom reformen av lagen om distributionsskyldighet (841/2024) som trädde i kraft 1 januari 2025 sänktes distributionsskyldighetsnivåerna jämfört med den tidigare lagstiftningen för åren 2025–2027 (med en sänkning av nivåerna på tillägsskyldigheten för 2026 och 2027). Dessutom fastställdes i reformen en skyldighet att uppfylla minimiandelen RFNBO-bränslen från och med år 2028, samtidigt som skyldigheten att uppfylla minimiandelen biobränslen och biogas som producerats eller framställts av de råvaror som avses i del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet togs bort. Distributionsskyldigheten kan framöver även uppfyllas med förnybar el som levereras för transporter samt genom den så kallade flexibilitetsmekanismen. Även nivåerna på påföljdsavgifter sänktes.

Den senaste uppdateringen av lagen om distributionsskyldighet (928/2025) trädde i kraft 27 oktober 2025. Vid uppdateringen i fråga lades nya råvaror till i del A och B i bilagan till lagen om distributionsskyldighet, med vilken bestämmelserna i det nationellt delegerade direktivet (EU) 2024/1405 verkställdes.

1.1.2 Lag om främjande av användningen av biobrännolja

Lagen om främjande av användningen av biobrännolja (418/2019, nedan "lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja") trädde i kraft den 1 april 2019. Syftet med lagen är att främja användningen av biobrännolja som ersättare av lätt brännolja vid uppvärmning, i arbetsmaskiner och i fast installerade motorer. Detta har genomförts genom att föreskriva en skyldighet för distributörer av lätt brännolja att årligen leverera en minimiandel biobrännolja för konsumtion – detta kallas distributionsskyldighet för biobrännolja.

Genom den senaste ändringen av lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja (605/2021) genomfördes bestämmelserna i RED II-direktivet angående främjande av förnybar energi inom transportsektorn. Till lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja fogades begränsningar av andelen flytande biobrännolja som framställts av vissa råvaror i enlighet med RED II-direktivet.

Energimyndigheten svarar för verkställandet av lagen, tillsynen över att skyldigheterna fullgörs och utförandet av de uppgifter som föreskrivs i lagen. Tillsynen bygger på en anmälan som distributören lämnar till Energimyndigheten varje år. I anmälan redovisar distributören produktvis energiinnehållet i lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion under det föregående kalenderåret. Anmälan ska lämnas senast under mars månad året efter det kalenderår som anmälan avser. Energimyndigheten övervakar att distributören lämnar in anmälan, kontrollerar att uppgifterna är korrekta och påför vid behov påföljds- och felavgifter.

Från början av 2021 överfördes myndighetsuppgifterna enligt en ändring av lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja (803/2020) från Skatteförvaltningen till Energimyndigheten. Energimyndigheten får trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som myndigheten fått vid fullgörandet av sina uppgifter till Skatteförvaltningen för verkställande av beskattningen.

1.2 Anvisning om distributionsskyldighet

I denna Anvisning om distributionsskyldighet som utges av Energimyndigheten behandlas distributörernas skyldigheter enligt lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

Påvisande av hållbarhet behandlas närmare i Energimyndighetens anvisning om hållbarhetskriterier för verksamhetsutövare. Hållbarhetskriterierna för RFNBO-bränslen och påvisandet av hållbarhet särskilt med tanke på det nationella hållbarhetssystemet behandlas närmare i Energimyndighetens anvisning för verksamhetsutövare om RFNBO.

Mer information finns på Energimyndighetens webbplats. Frågor som gäller detta kan skickas per e-post till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi.

1.3 Verksamhetsutövare

1.3.1 Distributionsskyldig avseende förnybara drivmedel

I lagen om distributionsskyldighet åläggs drivmedelsdistributörer att leverera förnybara drivmedel till konsumtion. Under 2025 är distributionsskyldigheten 16,5 procent och under 2026 är den 19,5 procent. Dessutom ska distributörerna fullgöra en tilläggsskyldighet i fråga om vissa förnybara drivmedel. Till fullgörandet av tilläggsskyldigheten räknas biodrivmedel och biogas som har producerats eller framställts av de råvaror som avses i del A i bilagan till lagen om distributions-

skyldighet eller förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Under 2025 är tilläggs-skyldig-heten 3,0 procentenheter av distributionsskyldigheten och år 2026 är den 4,0 procentenheter av distributionsskyldigheten. Dessutom ska distributörerna uppfylla skyldigheten att uppfylla minimiandelen för vissa förnybara drivmedel från och med 2028. Skyldigheten att uppfylla mi-nimiandelen ska uppfyllas med förnybara bränslen av annat än biologiskt ursprung. Åren 2028 och 2029 är skyldigheten att uppfylla minimiandelen 1,5 procentenheter av tilläggs-skyldigheten och 2030 och därefter 4,0 procentenheter av tilläggs-skyldigheten.

Distributionsskyldigheten gäller en distributör av flytande drivmedel som under ett kalenderår levererar mer än en miljon liter motorbensin, dieselolja, biodrivmedel och förnybara flytande trafikdrivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion. Skyldigheten gäller också en distri-butör av gasformiga drivmedel som under ett kalenderår levererar mer än 9 gigawattimmar naturgas, biogas och förnybara gasformiga trafikdrivmedel av icke-biologiskt ursprung till kon-sumtion. I lagen om distributionsskyldighet förutsätts att förnybara bränslen med vilka distri-butören uppfyller sin distributionsskyldighet ska uppfylla hållbarhetskriterierna i enlighet med lagen om hållbarhetskriterierna för vissa bränslen (393/2013, nedan "hållbarhetslagen"). Påvi-sandet av hållbarhet behandlas i korthet i avsnitt [2.1](#).

Distributionsskyldigheten gäller också distributörer av flytande drivmedel som frivilligen omfat-tas av distributionsskyldigheten och som under ett kalenderår levererar minst 100 000 liter men högst en miljon liter motorbensin, dieselolja, biodrivmedel och förnybara flytande drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion och på distributörer av gasformiga drivmedel som frivil-ligen omfattas av distributionsskyldigheten och som under ett kalenderår levererar minst 1 giga-wattimme men högst 9 gigawattimmar naturgas, biogas och förnybara gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion. Lagen om distributionsskyldighet förutsätter också att de förnybara drivmedel med vilka dessa distributörer fullgör sin distributionsskyldighet ska upp-fylla hållbarhetskriterierna. Påvisandet av hållbarhet behandlas i korthet i avsnitt [2.1](#).

Frivillig distributionsskyldighet behandlas mer ingående i avsnitt [2.13](#).

Lagen tillämpas inte på sådana statliga säkerhetsupplag som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

1.3.2 Distributionsskyldig avseende biobrännolja

I lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja föreskrivs om skyldigheten att ersätta en del av den lätta brännolja som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner och fast installerade motorer med biobrännolja från år 2021. År 2021 är distributionsskyldigheten tre procent och den ökar årligen med en procentenhet så att den år 2028 och därefter är tio procent.

Skyldigheten gäller en distributör som under ett kalenderår levererar lätt brännolja till en mängd av minst en miljon liter. Som leverans till konsumtion avses emellertid inte ett sådant frisläp-pande för konsumtion där en i 6 § 6 punkten i punktskattelagen (182/2010) avsedd godkänd upplagshavare i sin egen verksamhet använder sådan lätt brännolja som denne tillverkat, bear-betat, innehaft eller tagit emot i eller avsänt från sitt eget skatteupplag. I lagen om distri-butionsskyldighet för biobrännolja förutsätts att de biobrännoljor med vilka distributören av biobrännolja fullgör sin distributionsskyldighet för biobrännolja ska uppfylla hållbarhetskriteri-erna enligt hållbarhetslagen. Påvisandet av hållbarhet behandlas i korthet i avsnitt [3.1](#).

Lagen tillämpas inte på sådana statliga säkerhetsupplag som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

1.4 Kombinerad rapportering

Rapporteringen enligt lagen om distributionsskyldighet, lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja och hållbarhetslagen har kombinerats till samma datatabell. Rapporteringen enligt lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja behandlas mer ingående i avsnitten [4.1](#) och [4.2](#) i denna anvisning. Rapporteringen enligt hållbarhetslagen behandlas närmare i Energimyndighetens anvisning om hållbarhetskriterier för verksamhetsutövare och i fråga om RFNBO-bränslen i Energimyndighetens anvisning om RFNBO för verksamhetsutövare.

2 Skyldighet att distribuera förnybara drivmedel

2.1 Allmänt om distributionsskyldigheten

I lagen om distributionsskyldighet föreskrivs att distributörer som frisläpper drivmedel för konsumtion är skyldiga att leverera förnybara drivmedel till konsumtion. I enlighet med 5 § i lagen om distributionsskyldighet är en distributör som under ett kalenderår levererar minst en miljon liter motorbensin, dieselolja, naturgas, biodrivmedel, biogas och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion skyldig att till konsumtion leverera förnybara drivmedel som motsvarar en viss andel av energiinnehållet i de drivmedel som levererats till konsumtion. Hela lagen om distributionsskyldighet tillämpas också på en distributör som frivilligen omfattas av distributionsskyldigheten. Frivillig distributionsskyldighet behandlas mer ingående i avsnitt [2.13](#).

I lagen om distributionsskyldighet förutsätts att de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör sin distributionsskyldighet ska uppfylla hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen. Distributören måste ha endera Energimyndighetens godkända hållbarhetssystem eller Europeiska kommissionens godkända frivilliga hållbarhetssystem med vilket hållbarheten av förnybara drivmedel påvisas. De godkända hållbarhetsintygen som utfärdats på basis av det finska nationella hållbarhetssystemet eller Europeiska kommissionens godkända frivilliga system kan användas som del av hållbarhetssystemet. Krav på hållbarhetsintygets innehåll finns i 4 § i hållbarhetsförordningen (Statsrådets förordning om hållbarhetskriterierna för vissa bränslen, 6/2021). Enligt 8 § i lagen om distributionsskyldighet ska av distributörens bokföring framgå de mängder motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybar el för transporter och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som levererats till konsumtion liksom energiinnehållet i biodrivmedlen, biogasen, de förnybara bränslena av icke-biologiskt ursprung och den förnybara elen för transporter samt övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Distributionsskyldigheten kan fullgöras med biogas som matats in i gasnätet och som producerats i en biogasanläggning kopplad till gasnätet. Energimyndigheten anser att det vid fullgörandet av distributionsskyldigheten inte spelar någon roll om biogasen faktiskt fysiskt kan röra sig mellan nätinmatningspunkten och distributionsstället. Till exempel biogas som matats in i ett gasnät från en biogasanläggning kopplad till ett distributionsnät med lägre tryck kan anses ha distribuerats via ett överföringsnät med högre tryck, trots att det inte finns någon tryckhöjningsstation mellan dessa. Hållbarheten hos biogas som transporteras via ett gasnät påvisas med hållbarhetsintyg. Om ny lagstiftning utfärdas om detta eller om Europeiska kommissionen gör en annan tolkning i framtiden, kommer Energimyndigheten att överväga detta igen.

Skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel och förnybar el för transporter, det vill säga andelen förnybara drivmedel och förnybar el för transporter av det totala energiinnehållet i den mängd motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara

bränslen av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som distributören levererat till konsumtion presenteras i tabell 1.

TABELL 1 SKYLDIGHET ATT DISTRIBUERA FÖRNYBARA DRIVMEDEL

År	Distributionsskyldighet, %
2020	20,0
2021	18,0
2022	12,0
2023	13,5
2024	13,5
2025	16,5
2026	19,5
2027	22,5
2028	31,0
2029	32,0
2030 eller senare	34,0

Om distributören köper den mängd förnybar el som distribueras via leverantörens laddningspunkter för att fullgöra sin egen distributionsskyldighet (se avsnitt [2.17.2](#)), ökar den mängd el för transporter som levereras av leverantören till förbrukning inte distributörens egen distributionsskyldighet.

Andelen biodrivmedel och biogas som framställts av livsmedels- och fodergrödor får vara högst en procentenhet högre än deras andel av drivmedel som levererades till konsumtion år 2020, dock högst 7 procentenheter av distributionsskyldigheten. Den 30 juni 2021 fastställde Energimyndigheten genom sitt [beslut \(Dnr 2140/750/2021\)](#) att den maximala andelen (s.k. crop capandel) biodrivmedel och biogas som framställts av livsmedels- och fodergrödor får vara 2,6 procentenheter.

Den andel som biodrivmedel och biogas som framställts av livsmedels- och fodergrödor med hög risk för indirekt ändrad markanvändning utgör av distributionsskyldigheten sänks enligt följande:

1) andelen får inte överskrida

a) dessa drivmedels andel av det totala energiinnehållet i biodrivmedel och biogas som levererats till konsumtion 2019 från och med den 30 juni 2021 till och med den 31 december 2023,

b) 50 procent av andelen av sådana bränslen 2019 från och med den 1 januari 2024 till och med den 31 december 2029,

2) från och med den 1 januari 2030 får distributionsskyldigheten inte omfatta sådana biodrivmedel eller sådan biogas som avses ovan.

Energimyndigheten fastställer genom en föreskrift de maximala andelarna för sådana ovan avsedda biodrivmedel och biogas som framställs av livsmedels- och fodergrödor. För närvarande har kommissionen endast definierat palmolja som en råvara med hög ILUC-risk. I Finland var

andelen biodrivmedel framställda av palmolja noll år 2019 och därför får sådana inte heller utnyttjas för att fullgöra distributionsskyldigheten framöver. Begränsningen tillämpas dock inte om det aktuella partiet biodrivmedel eller biogas är certifierat som biodrivmedel eller biogas med låg risk för indirekt ändrad markanvändning. En distributör får använda frivilliga system som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 30.4 andra stycket i RED II-direktivet för certifiering av biodrivmedel och biogas med låg ILUC-risk.

Anmälan av skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel behandlas mer ingående i avsnitt [4.1](#).

Underlåtenhet att fullgöra distributionsskyldigheten leder enligt lagen om distributionsskyldighet till en påföljdsavgift, vars storlek bestäms utifrån storleken på underlåtelserna¹.

2.2 Förnybar el för transporter

En distributör kan fullgöra sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom. med förnybar el som levereras för transporter via laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten i Finland. Energiinnehållet i förnybar el för transporter ska anses vara tre gånger så stort vid fullgörandet av distributionsskyldigheten.

2.2.1 Definitioner

Enligt 2 § 1 mom. 18 punkten i lagen om distributionsskyldighet avses med *laddningspunkt som är tillgänglig för allmänheten* ett fast eller mobilt gränssnitt, via eller utan anslutning till elnät, som möjliggör överföring av el till ett elfordon och som, även om den kan ha ett eller flera anslutningsdon för att passa olika typer av anslutningsdon, kan ladda endast ett elfordon åt gången, och som utesluter anordningar med en uteffekt på högst 3,7 kilowatt vars primära syfte inte är laddning av elfordon och som är placerad på en plats eller i en fastighet som är öppen för allmänheten, oavsett om infrastrukturen för alternativa drivmedel är belägen på allmän eller privat mark och oberoende av om tillträdesbegränsningar eller villkor tillämpas på platsen eller fastigheten, samt oberoende av de tillämpliga användningsvillkoren för infrastrukturen för alternativa drivmedel, och vars mätutrustning uppfyller de krav som föreskrivs i lagen om mätinstrument (707/2011).

Enligt regeringens proposition om ändring av lagen om distributionsskyldighet (RP 121/2024) är *el för transporter* el som distribueras för transporter, oberoende av om elen har producerats från fossila eller förnybara källor.

Enligt 2 § 11 punkten i lagen om distributionsskyldighet avses med *leverans till konsumtion* leverans av el för transporter till konsumtion via en eller flera laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten.

En leverantör av el för transporter ska uppfylla definitionen i 2 § 1 mom. 17 punkten i lagen om distributionsskyldighet. Enligt definitionen i fråga avses med *leverantör av el för transporter* den enhet som har ansvar för förvaltning och drift av en laddningspunkt och som tillhandahåller en laddningstjänst till slutanvändare, även när detta utförs på uppdrag av en leverantör av mobilitetstjänster och i dess namn. Energimyndigheten anser att leverantören av el för transporter, för att uppfylla ovan nämnda definition, ska vara en sådan aktör med vilken distributören kan

¹ I enlighet med 11 § i lagen om distributionsskyldighet är påföljdsavgiften 0,04 €/MJ.

ingå ett avtal enligt 6 a § i lagen om distributionsskyldighet (se avsnitt 2.17) och av vilken distributören med stöd av ovan nämnda avtal får de uppgifter som förutsätts i lagen om distributionsskyldighet för rapportering av el för transporter (se avsnitt 4.1). En leverantör av el för transporter är inte en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet, om leverantören inte samtidigt också uppfyller definitionen av distributör. I dylika fall förutsätts det inte att en leverantör av el för transporter fullgör distributionsskyldigheten eller lämnar in uppgifter om elen för transporter till Energimyndigheten.

2.2.2 Mängden förnybar el för transporter

Det finns två olika metoder för att fastställa den mängd förnybar el för transporter som godkänns för distributionsskyldigheten:

- a) Mängden förnybar el för transporter fås genom att den mängd el som levereras för transporter via laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten multipliceras med den genomsnittliga andelen förnybar el som levererats i Finland under de två föregående åren, **om laddningspunkten som är tillgänglig för allmänheten har kopplats till elnätet**. Energimyndigheten fastställer och publicerar årligen på sin [webbplats](#) den genomsnittliga andelen förnybar el som tillämpas varje år på basis av uppgifter från Statistikcentralen.
- b) El för transporter kan anses vara helt förnybar om elen erhålls från en direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el (inklusive t.ex. ett batteri) **och laddningspunkten som är tillgänglig för allmänheten inte är kopplad till elnätet**. Om en laddningspunkt som är tillgänglig för allmänheten har kopplats till elnätet, tillämpas den ovan beskrivna metoden a) vid fastställandet av mängden förnybar el för transporter, eftersom lagen om distributionsskyldighet inte gör det möjligt för Energimyndigheten att för närvarande på behörigt sätt säkerställa mätarrangemang för en anläggning som producerar förnybar el.

Energimyndigheten kan fastställa andelen förnybar el som tillämpas varje år först i slutet av kalenderåret i fråga, när andelen förnybar el under föregående år ändå har fastställts. Distributören ska beakta detta när denne ingår avtal som avses i 6 a § i lagen om distributionsskyldighet (se avsnitt 2.17), om avtalen ingås i förväg innan den fastställda andelen förnybar el publiceras. Till exempel kunde andelen genomsnittlig förnybar el som tillämpas 2025 fastställas först i slutet av 2025, när mängden förnybar el under 2024 hade bekräftats. Den genomsnittliga andelen förnybar el som tillämpas 2025 är 53,34 procent.

2.3 Flexibilitetsmekanism för distributionsskyldigheten

Distributören kan med hjälp av alternativa utsläppsminskande åtgärder som genomförts i Finland fullgöra högst 5,5 procentenheter av sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Den minskning av växthusgasutsläpp som uppnåtts genom åtgärden ska vara dubbelt så stor som utsläppet från bränslet. I detta kapitel beskrivs hur bränsledistributören kan utnyttja flexibilitetsmekanismen, vilka begränsningsåtgärder som kan godkännas, hur godkännandeprocessen framskrider och vilka krav distributören ska iakttä.

Energimyndigheten kommer att publicera närmare anvisningar och förfaranden i anslutning till flexibilitetsmekanismen i takt med att ny beslutspraxis uppstår i samband med behandlingen av

ansökningar och beslut. Energimyndigheten ber distributörer som är intresserade av flexibilitetsmekanismen att kontakta Energimyndigheten i öppna frågor, konflikter och andra oklarheter.

2.3.1 Lagstiftning om flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten

Flexibilitetsmekanismen lades till i lagen om distributionsskyldighet 2025. Syftet med flexibilitetsmekanismen är att skapa flexibilitet i genomförandet av distributionsskyldigheten och möjliggöra kostnadseffektiva begränsningsåtgärder. Distributören kan ersätta högst 5,5 procentenheter av sin årliga distributionsskyldighet genom att finansiera inhemska alternativa utsläppsminskande åtgärder inom ansvarsfördelnings- och markanvändningssektorerna. Av dessa flexibilitetsåtgärder kan högst 1 procentenhet bestå av projekt inom markanvändningssektorn. Närmare bestämmelser om införandet av och gränserna för flexibilitetsmekanismen finns förutom i lagen om distributionsskyldighet även i statsrådets förordning om flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten (364/2025, nedan även "förordningen om flexibilitetsmekanismen"). I förordningen föreskrivs till exempel vilka utsläppsminskande åtgärder som kan godkännas inom flexibilitetsmekanismen (till exempel slopande av oljeuppvärmning, vissa energieffektivitetsåtgärder, beskogning och andra klimatåtgärder), och det ställs också krav på beräkningen av åtgärderna, additionaliteten, riskhanteringen och uppföljningen. Förordningen innehåller också bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan om flexibilitetsmekanismen samt om kraven på kontrollörens utlåtanden. Lagen om distributionsskyldighet och förordningen om flexibilitetsmekanismen är nationell lagstiftning som gäller tills vidare och ingen viss tidsfrist eller verksamhetsperiod har fastställts för dem.

2.3.2 Flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten och de krav som gäller den

Distributören kan med hjälp av alternativa utsläppsminskande åtgärder som genomförts i Finland fullgöra högst 5,5 procentenheter av sin distributionsskyldighet enligt lagen om distributionsskyldighet. Som alternativa utsläppsminskande åtgärder inom ansvarsfördelningssektorn kan Energimyndigheten godkänna en åtgärd som gäller bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp i medlemsstaterna åren 2021–2030 och som främjar klimatåtgärder för att uppfylla åtagandena i Parisavtalet samt ett tillämpningsområde som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 om ändring av förordning (EU) 525/2013 (även "ansvarsfördelningsförordningen"). Som alternativ utsläppsminskande åtgärd inom markanvändningssektorn kan Energimyndigheten godkänna en åtgärd som gäller den markanvändningssektor som avses i 6 § 9 punkten i klimatlagen (423/2022). Med en sådan utsläppsminskande åtgärd kan högst 1 procentenhet av den maximala andelen fullgöras. Därför anser Energimyndigheten att åtgärder vars utsläpp eller utsläppsminskningar inte i Finlands växthusgasinventering räknas till de nämnda sektorerna inte kan godkännas som åtgärder inom distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism.

Enligt 5 d § 4 mom. i lagen om distributionsskyldighet ska den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom den utsläppsminskande åtgärden vara:

- 1) tillförlitligt mätt, additionell och bestående,
- 2) beräknad i förhållande till den kalkylerade uppskattningen av hur utsläppen eller upptagen skulle ha utvecklats om inte den utsläppsminskande åtgärden hade genomförts,
- 3) dubbelt så stor som det växthusgasutsläpp som en megajoule diesel orsakar,
- 4) sådan att åtgärden inte leder till en ökning av växthusgasutsläppen eller en minskning av kolsänkan utanför verksamhetens gränser, och
- 5) verifierad av en oberoende kontrollör.

Närmare bestämmelser om additionalitet finns i 5 § i förordningen om flexibilitetsmekanismen och frågan beskrivs dessutom i förordningens promemoria. Enligt regeringens proposition [RP 121/2024](#) är den utsläppsfaktor som Statistikcentralen använder för en megajoule diesel 73,3 gram koldioxidekvivalent per megajoule. Med beaktande av kravet på dubbel utsläppsminskade effekt, kan en utsläppsminskning på 146,6 gram koldioxidekvivalenter som uppnås med den utsläppsminskande åtgärden fullgöra en andel som motsvarar 1 megajoule av distributionsskyldigheten. Den använda utsläppsfaktorn avviker från den utsläppsfaktor på 94 gram koldioxidekvivalent per megajoule som används i vissa andra sammanhang.

I statsrådets handbok om god praxis för frivilliga koldioxidmarknaderna [SR publikation 2023:3, på finska](#) räknas nio etablerade internationella minimikriterier enligt god praxis. Energimyndigheten använder handboken som en del av tolkningen av kraven på flexibilitetsmekanismens godtagbarhet. Av dessa överensstämmer punkterna 1–7 med bestämmelserna om flexibilitetsmekanismen och punkterna 8–9 kompletterar dem. I handboken förklaras dessa begrepp på ett heltäckande sätt.

De etablerade internationella minimikriterierna enligt god praxis som räknas upp i handboken är:

1. Additionalitet
2. Robust referensscenario
3. Robust beräkningsmetod
4. Uppföljning och rapportering
5. Permanens
6. Undvikande av koldioxidläckage
7. Äkthet, oberoende verifiering och certifiering
8. Undvikande av dubbelräkning
9. Principen om att inte orsaka betydande skada (DNSH-principen)

Med undvikande av dubbelräkning avses att samma begränsningsresultat inte ska utnyttjas två gånger till exempel inom ramen för olika certifieringsprogram eller av olika köpare samt att begränsningsresultatet inte ska räknas till godo för flera överlappande mål. Enligt DNSH-principen bör betydande negativa konsekvenser för miljön eller andra samhällliga mål undvikas. Även om det inte finns någon separat paragraf om detta i lagen får begränsningsåtgärderna inte medföra betydande negativa konsekvenser för till exempel den biologiska mångfalden, vattendragen eller den lokala luftkvaliteten, och aktörerna ska förbinda sig att respektera de mänskliga rättigheterna. DNSH-kriterierna definieras i artikel 17 i EU:s taxonomiförordning ([EU\) 2020/852](#).

2.3.3 Godtagbara åtgärder inom flexibilitetsmekanismen

I 1 § i statsrådets förordning om distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism listas nio begränsningsåtgärder som Energimyndigheten kan godkänna. Dessutom anges att Energimyndigheten också kan godkänna andra åtgärder för utsläppsminskning, kolbindning och upprätthållande av kollager inom ansvarsfördelnings- och markanvändningssektorn. Energimyndigheten godkänner alltid de utsläppsminskande åtgärderna från fall till fall utifrån en övergripande prövning med beaktande av förändringarna inom branschen och utvecklingen bland annat i fråga om metoder, förfaranden och författningar. De godkända utsläppsminskande åtgärderna kommer att publiceras på Energimyndighetens webbplats, och anvisningarna kommer att uppdateras efter hand i takt med att beslutspraxis utvecklas. Även om en åtgärd har listats i förordningen eller Energimyndigheten har godkänt åtgärden tidigare, innebär det inte automatiskt att be-

gränsningsåtgärden till alla delar uppfyller kraven i alla fall. Å andra sidan kan också begränsningsåtgärder som uppfyller kraven, men som saknas på listan godkännas som flexibilitetsmekanism för distributionsskyldigheten.

Tills vidare godkänner Energimyndigheten i regel inte som begränsningsåtgärd den användning av biokol som jordförbättringsmedel som listas i förordningen, eftersom det ännu inte syns i Finlands växthusgasinventering och därmed inte främjar Finlands skyldigheter att minska växthusgasutsläppen, som nämns i 5 d § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Enligt tolkningen räknas åtgärder vars utsläpp eller utsläppsminskningar inte räknas till ansvarsfördelnings- eller markanvändningssektorn i Finlands växthusgasinventering inte som åtgärder inom sektorn i fråga. Således kan dessa åtgärder inte heller godkännas som åtgärder inom distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism i enlighet med 5 d § 1 och 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Om situationen förändras i fråga om inventeringen eller lagstiftningen bedömer Energimyndigheten godtagbarheten på nytt. Energimyndigheten anser att det är möjligt att användningen av biokol syns i inventeringen under de kommande åren.

Utsläppsminskningen eller koldioxidavlägsnandet ska vara permanent enligt 5 d § 4 mom. 2 punkten i lagen om distributionsskyldighet. I lagen eller förordningen föreskrivs ingen närmare definition av permanens, men begreppet har behandlats i förarbetena. I regeringens proposition [RP 121/2024](#) anges att syftet med kravet på permanens i princip är ett långvarigt avlägsnande av koldioxid från atmosfären och att varaktigheten för åtgärder inom markanvändningssektorn typiskt sett bör vara flera år och i vissa fall årtionden. I regeringens proposition konstateras dessutom att kravet på permanens bör bedömas från fall till fall, även om åtgärdstypen har tagits upp i exempelförteckningen. Även i promemorian om förordningen om flexibilitetsmekanismen [VN/25792/2024](#) nämns att EU:s certifieringsram för begränsningsåtgärder inte kan tillämpas direkt på den nationella flexibilitetsmekanismen inom distributionsskyldigheten, eftersom permanensen är tidsbegränsad (35 eller 5 år). Således bör utsläppsminskningens permanens enligt Energimyndighetens tolkning typiskt sett vara minst flera årtionden, men den exakta minimitiden måste alltid avgöras separat vid handläggningen av ansökan. Detta kan begränsa godkännandet av vissa åtgärder inom flexibilitetsmekanismen, även om de räknas upp som möjliga åtgärder i 1 § i förordningen om flexibilitetsmekanismen. Typiska begränsningsåtgärder vars permanens kan vara för kort för att de ska kunna godkännas inom distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism är till exempel vissa skogsbruksrelaterade åtgärder eller beräkningsmetoder som hänför sig till dem.

2.3.4 Ansökan om godkännande av en åtgärd inom flexibilitetsmekanismen

en distributör ska ansöka hos Energimyndigheten om godkännande av en begränsningsåtgärd innan åtgärden genomförs. Ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för att bedöma om kraven i lagen om distributionsskyldighet uppfylls. Till ansökan ska också fogas kontrollörens utlåtande om den utsläppsminskande åtgärdens överensstämmelse med kraven. Ansökan lämnas i Energimyndighetens [e-tjänst](#) från och med januari 2026. Ansökan kan lämnas av en person som företaget [befullmäktigat](#). Närmare anvisningar om befullmäktigande finns i [e-tjänsten](#). I e-tjänsten fyller man i den sökandes basuppgifter på blanketten och svarar på frågor om behandlingen av ärendet. En närmare beskrivning av åtgärden inom flexibilitetsmekanismen samt en plan bifogas i e-tjänstesystemet som bilagor. Ansökan får till denna del vara fritt utformad, men den bör åtminstone innehålla de krav som anges i lagen, förordningen och denna anvisning. I allmänhet ansöker man med en ansökan om godkännande för en åtgärd av en typ som kan genomföras på en eller flera platser.

Energimyndigheten ber distributören om komplettering eller utredning av ansökan vid behov, innan ärendet avgörs. Distributören kan vid behov också komplettera sin ansökan på eget initiativ. Energimyndigheten bedömer utifrån ansökan och kontrollörens utlåtande om projektet uppfyller de krav för flexibilitetsmekanismen som föreskrivs i lag och om projektet med hänsyn till risken för återgång är lämpligt för flexibilitetsmekanismen. Om risken för återgång är betydande eller om minimeringen eller förebyggandet av risken inte är tillräckligt, kan åtgärden enligt Energimyndighetens prövning från fall till fall nekas godkännande inom distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism.

Energimyndigheten fattar beslut i ärendet på basis av ansökan. Genom beslutet godkänns eller avslås den sökta flexibilitetsmekanismen samt fastställs villkor och bestämmelser för bränsle-distributören. Om ansökan avslås kan distributören inte utnyttja projektet i fråga för att fullgöra sin distributionsskyldighet. Distributören har rätt att få ett motiverat beslut och vid behov kan distributören begära omprövning av beslutet hos Energimyndigheten. Om distributören får ett avslagsbeslut kan distributören, om så önskas, ändra sitt projekt och lämna in en ny ansökan. Besluten är offentliga och de publiceras på Energimyndighetens webbplats. Beslutet är avgiftsbelagt oberoende av hur ärendet avgörs. Bestämmelser om beslutsavgiftens belopp finns i Arbets- och näringsministeriets förordning om Energimyndighetens avgiftsbelagda prestationer (1334/2025). År 2026 gäller följande beslutsavgifter enligt 4 § 23 punkten i förordningen i anslutning till flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten:

- a) beslut om kortfattad ansökan om godkännande av flexibilitetsmekanismen 7 220 euro,
- b) beslut om omfattande ansökan om godkännande av flexibilitetsmekanismen 14 440 euro,
- c) beslut om en bedömningsrapport som hänför sig till flexibilitetsmekanismen 3 610 euro.

Med en kortfattad ansökan om godkännande av flexibilitetsmekanismen avses en ansökan om en begränsningsåtgärd som i huvudsak har behandlats och godkänts redan tidigare. Det kan till exempel vara fråga om att söka ändring i ett beslut, utvidga en åtgärd eller vidareutveckla den.

Enligt 2 § i förordningen om flexibilitetsmekanismen ska ansökan om godkännande eller bilagorna till ansökan innehålla åtminstone följande uppgifter:

- 1) distributörens namn, hemort och kontaktuppgifter,
- 2) namn, hemort och kontaktuppgifter för den som eventuellt genomför åtgärden,
- 3) begränsningsåtgärdens namn och typen av åtgärd,
- 4) den exakta platsen där åtgärden genomförs,
- 5) en beskrivning av åtgärden,
- 6) den dag åtgärden inleds och hur länge den pågår (genomförandeperiod),
- 7) en beskrivning av och motivering till hur de krav som avses i 5 d § 2-4 mom. i lagen om distributionsskyldighet uppfylls,
- 8) metoden för att beräkna och mäta begränsningsåtgärden samt vid behov en beskrivning av utgångsläget i kollagren,
- 9) en sådan beskrivning av referensscenariot som inkluderar alla växthusgasbalanser;
- 10) en bedömning av omfattningen av ett eventuellt koldioxidläckage och en beskrivning av hanteringen av koldioxidläckaget,
- 11) de utsläppsminskningar eller öknningar av upptaget som åtgärden ger upphov till och som på förhand bedömts med beräkningsmetoden (begränsningsresultatet), jämfört med det referensscenario som avses i 3 §,
- 12) en övervakningsplan som innehåller en beskrivning av riskhanteringen med tanke på eventuella störningar eller en återgång av begränsningsåtgärdens effekt, samt en redogörelse för ansvarsfrågorna i en sådan situation.

I promemorian om förordningen om flexibilitetsmekanismen ([VN/25792/2024](#)) beskrivs kraven närmare. I följande tabell förtydligas innehållet i kraven i korthet.

	Utredning och krav
1. Uppgifter om distributören	Distributör som gör ansökan (företagets namn, FO-nummer, kontaktperson).
2. Uppgifter om genomföraren	Om projektets praktiska genomförare är någon annan aktör (t.ex. ett partnerföretag eller en markägare), anges dennes uppgifter (namn, FO-nummer eller motsvarande). Distributören kan alltså fungera som finansiär i ett projekt som genomförs av någon annan aktör, och då specificeras båda parterna.
3. Begränsningsåtgärdens namn och åtgärdestyp	Ett Beskrivande namn (t.ex. "Företag X:s utfasning av oljeuppvärmning") samt en klassificering av vilken ovan nämnd åtgärdskategori projektet hör till. Om projektet inte tydligt hör till dem som räknas upp i förordningen, beskrivs det som en "annan utsläppsminskande åtgärd".
4. Plats	Projektets exakta plats eller platser. till exempel adress, fastighetsbeteckning, koordinater eller en kartbilaga anges. Om projektet består av flera objekt (t.ex. byte av oljepanna i 10 olika fastigheter), anges varje plats separat. I vissa fall är det möjligt att utnyttja ett register som upprätthålls av den som genomför åtgärden och där platserna och andra platsspecifika uppgifter som hänför sig till ärendet antecknas. Detta beskrivs närmare i avsnittet "Åtgärder som riktar sig till flera platser". Projektet ska vara beläget i Finland.
5. Beskrivning av åtgärden	Detaljerad redogörelse för åtgärden. Vad görs, hur och när. projektets tekniska genomförande, tidtabell (startdatum, varaktighet) och andra väsentliga omständigheter anges.
6. Genomförandeperiod	Med genomförandeperiod avses den tidsperiod under vilken åtgärden ger upphov till utsläppsminskningar. Om effekten är av engångskaraktär nämns också detta. Ofta är detta detsamma som projektets tekniska varaktighet, men till exempel vid beskogning kan genomförandeperioden vara flera år (trädbeståndet växer i 30 år).
7. Uppfyllande av kraven	Motivering och beskrivning av hur projektet uppfyller kraven i 5 d § 4 mom. i lagen om distributionsskyldighet (additionalitet, permanens, koldioxidläckage osv.). Distributören ska också motivera om åtgärderna hänför sig till ansvarsfördelningssektorn eller markanvändningssektorn.

8. Beräknings- och mätmeto- der	Uppgifter om metoderna för beräkning och mätning av begränsningsåtgärden. Distributören bör specificera de utsläppskällor, sänkor och lager som används vid beräkningen av växthusgasutsläppsminskningar eller upptag samt beskriva de beräknings- och mätmetoder som tillämpas. Dessutom bör distributören till ansökan foga en beskrivning av utgångsläget för kollagren, om det är väsentligt med tanke på åtgärden.
9. Referenssce- nario	Beskrivning av projektets referenssituation utan åtgärder. Förklara vad som sannolikt skulle hända utan projektet och på vilken utsläppsnivå (referensscenario). Referensscenariot kan till exempel härledas från tidigare förbrukning eller en typisk genomsnittlig nivå. De tillvägagångssätt och beräkningsmetoder som används när referensscenariot utarbetas bör säkerställa att utsläppsnivån inte överskattas med hänsyn till den osäkerhet som hänförs till utsläpp och upptag samt kvantifieringen av dem.
10. Risk för koldioxidläck- age	<p>Bedömning av projektets eventuella indirekta effekter i andra sektorer eller på andra platser. Med koldioxidläckage avses en ökning av växthusgasutsläppen eller en minskning av upptaget som sker utanför gränserna för den åtgärd som inkluderas i flexibilitetsmekanismen. Alla källor till koldioxidläckage som åtgärden eventuellt orsakar bör beskrivas i ansökan.</p> <p>Beskriv hur källorna till koldioxidläckage undviks eller minimeras vid genomförandet av åtgärden. Inom distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism bör risken för koldioxidläckage bedömas utifrån finländska förhållanden. Vid hanteringen av risken för koldioxidläckage kan internationellt godkända anvisningar utnyttjas, till exempel standarden för metoder inom Parisavtalets certifieringsmekanism och tillämpliga metoder enligt den. Koldioxidläckaget skulle inte vara lika relevant i alla åtgärdstyper, utan det skulle särskilt gälla åtgärder inom skogs- och markanvändningssektorn. Risken bör dock beaktas i alla åtgärdstyper.</p> <p>Mängden koldioxidläckage som inte kan undvikas med de åtgärder för hantering av koldioxidläckage som presenteras i ansökan skulle dras av från det faktiska begränsningsresultatet.</p>
11. Uppskattad utsläppsminsk- ning	Beräkning av projektets förväntade <i>begränsningsresultat</i> (ton CO ₂ -ekv.), dvs. hur mycket utsläppen minskar eller <i>upptaget</i> ökar jämfört med referensscenariot. Beräkningen ges i allmänhet på årsnivå och sammanräknat för hela genomförandeperioden. I bedömningen används de metoder som beskrivs ovan i punkterna 8–10. Dessa siffror är preliminära och kommer att verifieras separat, men ger Energimyndigheten en bild av projektets skala.
12. Kontroll- plan	En plan för hur projektets genomförande och konsekvenser följs upp i praktiken. Detta omfattar ordnandet av datainsamling och rapportering samt en riskhanteringsplan för eventuella störningar eller återgångar. I övervakningsplanen ska det ingå en bedömning av risken för återgång i de begränsningsresultat som åtgärden ger upphov till och en beskrivning av hur risken

för återgång minimeras eller förhindras. Övervakningsplanen bör också innehålla en beskrivning av hur ansvarsfrågorna fördelas om riskerna realiserar.

Bedömningen av risken för återgång som ingår i ansökan kan till exempel omfatta risker kopplade till följande händelser:

- (a) finansiering och förvaltning av verksamheten, ägande av egendom, ökade alternativkostnader,
- (b) osäkerhet i anslutning till regleringen och social instabilitet, politiska, administrativa och rättsliga risker, terrorism, brottslighet och krig,
- (c) naturkatastrofer och extrema händelser såsom skogsbränder, skadeinsekter, torka och översvämningar samt osäkerheter i samband med geologiska lagringar och förändringar i dem,
- (d) klimatförändringens effekter som förvärrar ovan nämnda risker.

2.3.5 Referensscenario

Enligt 3 § i förordning om flexibilitetsmekanismen ska referensscenariot ge en konservativ uppskattning av den sannolika utsläpps- och upptagnivån som skulle uppnås utan åtgärden. De tillvägagångssätt och beräkningsmetoder som används när referensscenariot utarbetas ska säkerställa att nettoutsläppsnivån inte har överskattats med beaktande av osäkerheten i utsläppen och upptagen samt i kvantifieringen av dem.

Följande tillvägagångssätt kan användas när referensscenariot utarbetas:

- 1) historiska utsläpp som har justerats neråt,
- 2) en ambitiös jämförelsepunkt, eller
- 3) bästa tillgängliga teknik.

Om distributören vid utarbetandet av referensscenariot använder andra tillvägagångssätt än de som avses ovan, ska ansökan innehålla en tillräckligt exakt beskrivning av de använda antagandena och beräkningsmetoderna så att beräkningen kan upprepas. Dessutom ska distributören redovisa de osäkerhetsfaktorer som hänför sig till det använda tillvägagångssättet, så att tillförlitligheten hos detta tillvägagångssätt kan jämföras med de tillvägagångssätt för att utarbeta referensscenariot som avses ovan i punkterna 1–3. Distributören ska dessutom motivera användningen av det valda tillvägagångssättet.

2.3.6 Additionalitet

Närmare bestämmelser om additionalitet finns i 5 § i förordningen om flexibilitetsmekanismen. Distributören ska i ansökan visa att de begränsningsresultat som åtgärden ger upphov till och som på förhand har bedömts med den använda beräkningsmetoden beror på att begränsningsåtgärden genomförs och inte på externa faktorer som inte hänför sig till åtgärden i fråga. I ansökan ska det också på ett tillförlitligt sätt visas att åtgärden inte skulle genomföras utan den incitamentseffekt som distributionsskyldighetens flexibilitetsmekanism skapar. Ekonomisk additionalitet kan påvisas antingen genom investeringsanalys eller hinderanalys.

I additionalitetsbedömningen ska alla relevanta politiska åtgärder, inklusive regleringen, beaktas. I bedömningen bör ett konservativt tillvägagångssätt tillämpas för att undvika att utsläpp, teknologier eller verksamhetssätt låses på en nivå som inte är förenlig med det allmänna målet

för flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten, de nationella klimatförpliktelserna eller det långsiktiga målet i Parisavtalet.

I ansökan ska beskrivas de metoder med vilka additionaliteten påvisas. För att påvisa additionalitet krävs förhandsbedömning av mekanismens fördelar, regleringsmässig additionalitetsanalys, undvikande av låsning samt påvisande av ekonomisk additionalitet. Ekonomisk additionalitet skulle innebära att den aktuella åtgärden och dess resultat inte skulle genomföras utan intäkterna från försäljningen av minskningar av växthusgasutsläpp eller ökningarna av koldioxidupptag. Även eventuella statliga stöd för genomförandet av åtgärden ska beaktas vid bedömningen av lönsamheten.

Den ekonomiska additionaliteten kan påvisas antingen genom

- (1) en investeringsanalys (standardmetod) som visar att åtgärden inte skulle genomföras utan flexibilitetsmekanismens incitament, eller
- (2) en hinderanalys där hindren för verksamheten bedöms, såsom finansieringsmässiga och administrativa hinder eller att verksamheten är ny. Hinderanalysen bör göras med beaktande av relevanta nationella politiska åtgärder och praxis inom branschen.

Investeringsanalysen eller hinderanalysen kan kompletteras med en analys av allmän praxis, där det visas att åtgärden inte redan är allmän praxis inom en relevant bransch eller i ett relevant geografiskt område. Distributörerna kan vid utarbetandet av analyserna i tillämpliga delar utnyttja till exempel metodologiverktygmetodologiverktyg som utvecklats och godkänts inom ramen för mekanismen i artikel 6.4 i Parisavtalet (Paris Agreement Crediting Mechanism, PACM), såsom verktyget för investeringsanalys (A6.4-AMT-002) och analysverktyget för allmän praxis (A6.4-AMT-001). Det är inte obligatoriskt att utnyttja verktygen, utan distributörerna kan också använda andra motiverade tillvägagångssätt för att utarbeta analyser.

2.3.7 Verifiering av ansökan om godkännande

Användningen av flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten förutsätter att bränsledistributören låter göra en oberoende verifiering av den planerade begränsningsåtgärden redan när ansökan om godkännande lämnas in. Kontrollörerna agerar på marknadsvillkor, även om de utför myndighetsuppgifter under tjänsteansvar. Distributören ska ansöka hos Energimyndigheten om godkännande av åtgärden innan den genomförs, och till ansökan ska fogas ett utlåtande av en kontrollör som godkänts av Energimyndigheten om att åtgärden uppfyller kraven (5 e § i lagen om distributionsskyldighet). Kontrollören ska noggrant granska ansökningsmaterialet och säkerställa att den föreslagna begränsningsåtgärden uppfyller kriterierna i lagen om distributionsskyldighet och förordningen om flexibilitetsmekanismen (364/2025) innan distributören lämnar in ansökan till Energimyndigheten. Det är bra att observera att det kan ta lång tid att komma överens om verifieringen, utföra verifieringen och få kontrollörens utlåtande. På Energimyndighetens webbplats publiceras en lista över kontrollörsbolag som har godkänts som kontrollörer inom flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten. Närmare anvisningar om verifiering finns i Energimyndighetens anvisning om kontrollörer [Verifieringsanvisning, på finska](#).

2.3.8 Validering av utsläppsminskande åtgärder innan ansökan görs

Begränsningsåtgärderna i anslutning till flexibilitetsmekanismen för distributionsskyldigheten och förfarandena i anslutning till dem, såsom beräkningsmodeller, registreringspraxis och uppföljning av enheterna, ska vara vederbörligen validerade innan begränsningsåtgärden godkänns.

Validering innebär en bedömning som utförs av en oberoende tredje part och där man säkerställer att begränsningsåtgärden och tillhörande förfaranden uppfyller etablerade internationella minimikriterier enligt god praxis. Valideringen utförs inte av Energimyndigheten eller av en kontrollör som godkänts av Energimyndigheten. Energimyndigheten har en övervakande roll och kontrollören en granskande roll som inte omfattar validering av metoder. Valideringen kan dock utföras av samma bedömningsorgan som senare fungerar som kontrollör, om valideringen och verifieringen i organisationen har separerats som processer och oberoendet har säkerställts. Valideringen kan genomföras till exempel enligt standarden ISO 14064-2:2019 eller inom ramen för något annat allmänt erkänt och tillförlitligt frivilligt certifieringsprogram, såsom CRCF, VCS och Gold Standard.

Valideringen omfattar till exempel följande delområden:

- Begränsningsåtgärdens tekniska och funktionella överensstämmelse med kraven.
- Beräkningsmetodernas och utsläppsfaktorernas lämplighet.
- Registreringsförfaranden och identifiering, registrering och uppföljning av enheterna.
- Förfaranden för permanens och riskhantering.

Distributören ska lämna uppgifter om valideringen i ansökan om godkännande och vid behov bifoga bedömningsorganets valideringsintyg eller en motsvarande utredning. Valideringen ersätter inte verifieringen, utan fungerar som ett förhandsvillkor för att kontrollören på ett tillförlitligt sätt ska kunna bedöma genomförandet av begränsningsåtgärden och begränsningsresultatets överensstämmelse med kraven. Om begränsningsåtgärden inte har validerats, men distributören anser att validering inte behövs till exempel på grund av åtgärdens enkelhet, ska distributören kontakta Energimyndigheten innan ansökan lämnas in.

2.3.9 Åtgärder som riktar sig till flera platser

Vissa åtgärder kan genomföras samtidigt på ett mycket stort antal platser. Detta kan vara fallet om åtgärden riktar sig till till exempel flera fastigheter, skogsskiften eller gårdar. Då kan antalet platser uppgå till hundratals eller tusentals. I ett sådant fall är det under vissa förutsättningar möjligt att utnyttja det register som förs av den som genomför åtgärden och i vilket platserna och andra platsspecifika uppgifter i anslutning till ärendet antecknas. Nya objekt kan också läggas till i registret, om det är motiverat, ändamålsenligt och tillåts i beslutet om godkännande. Kontrollören och Energimyndigheten ska på begäran ha tillgång till registret och dess uppgifter och de ska på begäran lämnas utan dröjsmål. Kontrollören ska inkludera det eventuella registret i sin granskningsprocess.

2.3.10 Godkännande och verifiering av en utsläppsminskande åtgärd inom flexibilitetsmekanismen

Lagen om distributionsskyldighet förutsätter att utsläppsminskningarna har genomförts och verifierats innan de utnyttjas för att uppfylla distributörens distributionsskyldighet. En utsläppsminskande åtgärd godkänns för distributionsskyldigheten året efter det kalenderår under vilket det på ett tillförlitligt sätt har verifierats att minskningen av växthusgasutsläppen genom den utsläppsminskande åtgärden har uppnåtts. Distributören ska begära ett utlåtande av kontrollören om att den genomförda utsläppsminskande åtgärden motsvarar den utsläppsminskande åtgärd som Energimyndigheten har godkänt (5 f § i lagen om distributionsskyldighet).

Enligt motiveringarna till lagrummet i regeringens proposition ska en utsläppsminskande åtgärd godkännas för distributionsskyldigheten året efter det kalenderår under vilket det på ett tillförlitligt sätt har verifierats att minskningen av växthusgasutsläppen genom den utsläppsminskande åtgärden har uppnåtts. Utsläppsminskningen ska alltså ha verifierats innan den kan godkännas för distributionsskyldigheten. I förarbetena betonas dessutom att de utsläppsminskande åtgärder som inkluderas i flexibilitetsmekanismen är av mycket olika typ och utsläppsminskningarna kan uppnås även en lång tid efter att åtgärderna har genomförts. Således ska en utsläppsminskande åtgärd som ingår i flexibilitetsmekanismen utnyttjas först när utsläppsminskningen har uppnåtts och verifierats.

Om till exempel en begränsningsåtgärd som vidtagits 2026 verifieras 2027, kan åtgärden användas för att fullgöra distributionsskyldigheten för 2028. Om samma åtgärd verifieras redan 2026 kan åtgärden användas för att fullgöra distributionsskyldigheten för 2027.

Verifieringen grundar sig på en kontroll som utförs på plats, om inte Energimyndigheten särskilt har godkänt materialgranskning. Kontrollören bedömer genomförandet av åtgärden i realtid och säkerställer att beräkningen av begränsningsresultatet grundar sig på verifierbara mät- eller bedömningsmetoder. Distributören ska anmäla flexibilitetsmekanismens utsläppsminskningar och lämna in kontrollörens utlåtande till Energimyndigheten i samband med distributionskyldighetsanmälan före utgången av mars. Om begränsningsåtgärden kräver verifiering av utfallet, analys av prover eller mätningar av en tredje part, granskar och bedömer kontrollören verifieringsrapporten och andra eventuella omständigheter i anslutning till verifieringen. Mer information om rapporteringen av flexibilitetsmekanismen finns i avsnitt 4.3.8.

2.3.11 Reserv för risken för återgång

Distributören ska överföra 20 procent av de begränsningsresultat som en åtgärd inom markanvändningssektorn ger och 10 procent av resultaten från andra åtgärder till den reserv för risken för återgång som förvaltas av Energimyndigheten. De begränsningsresultat som överförts till reserven för risken för återgång skulle endast användas för att kompensera återgång genom att annullera en mängd som motsvarar den aktuella återgången. De begränsningsresultat som har överförts till reserven för risken för återgång återbördas till distributören när det har gått fem år från det att genomförandeperioden för begränsningsåtgärden upphörde. Om mängden begränsningsresultat i reserven för risken för återgång inte räcker till för att täcka den mängd som ska återbördas till distributören, ska den uteblivna andelen utan dröjsmål återbördas till distributören efter det att reserven har kompletterats. Distributören kan använda de återbördade begränsningsresultaten för att fullgöra distributionsskyldigheten. Procentandelen av de begränsningsresultat som överförs till reserven för risken för återgång beräknas utifrån de begränsningsresultat som producerats, inte utifrån fullgörandet av distributionsskyldigheten. Med andra ord finns det inget krav på att undvika dubbelräkning i fråga om begränsningsresultat som överförts till reserven. I motiveringen i 7 § i förordningspromemorian nämns att "Reserven skulle vara gemensam för alla distributörer". Enligt Energimyndighetens tolkning ansvarar varje distributionsskyldig självständigt för de begränsningsresultat som överförts till reserven för risken för återgång. Distributören är således själv skyldig att ersätta de annullerade begränsningsresultaten i reserven för risken för återgång och har efter periodens utgång rätt att få tillbaka de överförda begränsningsresultaten.

2.3.12 Användning av reserven för risken för återgång och skyldighet att anmäla återgångshändelser

Distributören ska underrätta Energimyndigheten om sådana utsläppshändelser av växthusgaser som distributören har upptäckt och som eventuellt kan leda till återgång av begränsningsresultaten och detta ska göras inom 30 dagar från det att händelsen upptäcktes. Distributören ska utarbeta en bedömningsrapport om återgångshändelsen, som ska lämnas till Energimyndigheten inom 30 dagar från det att återgångshändelsen upphörde eller fåtts under kontroll. Energimyndigheten gör en bedömning av användningen av reserven för risken för återgång och fattar ett administrativt beslut. Beslutet är avgiftsbelagt oberoende av hur ärendet avgörs. Beslutsavgiften för bedömningsrapporten om flexibilitetsmekanismen är 3 610 euro. Distributören har rätt att vid behov begära omprövning av beslutet eller söka ändring hos förvaltningsdomstolen i enlighet med den normala förvaltningsprocessen.

Energimyndigheten bedömer rapporten och fastställer om rapporten bedömer omfattningen av återgången rätt. Utifrån denna bedömning vidtar Energimyndigheten vid behov åtgärder för att kompensera återgången. En central åtgärd är att ta i bruk reserven för risken för återgång så att begränsningsresultaten i reserven annulleras till en mängd som motsvarar återgången. Om utvärderingsrapporten visar att den observerade händelsen inte har lett till återgång av begränsningsresultaten, godkänner Energimyndigheten rapporten och meddelar distributören om godkännandet. Om Energimyndigheten inte godkänner bedömningsrapporten eller om det i bedömningsrapporten konstateras att den observerade händelsen har lett till att begränsningsresultat som åstadkommits genom en begränsningsåtgärd som godkänts inom flexibilitetsmekanismen har återgått, annullerar Energimyndigheten en mängd av de begränsningsresultat som finns i reserven för risken för återgång som motsvarar återgångens omfattning. Energimyndigheten godkänner till exempel inte bedömningsrapporten om rapporten innehåller alltför stora osäkerheter när det gäller hur stora utsläppsminskningar eller ökningarna av upptaget som har återgått vid återgångshändelsen. Distributören ska komplettera reserven för risken för återgång genom att överföra motsvarande mängd nya begränsningsresultat till reserven enligt en tidtabell som Energimyndigheten fastställt.

2.4 Tillägsskyldighet till distributionsskyldigheten

Utöver det att en viss minimiandel av de drivmedel som distributionsskyldiga aktörer distribuerar ska vara förnybara drivmedel, ska distributionsskyldiga aktörer också fullgöra en tillägsskyldighet i fråga om vissa förnybara drivmedel. Till fullgörandet av tillägsskyldigheten räknas bi drivmedel och biogas som har producerats eller framställts av de råvaror som avses i del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet eller förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Tillägsskyldigheten framgår av tabell 2.

TABELL 2 TILLÄGGSSKYLDIGHET TILL DISTRIBUTIONSSKYLDIGHETEN

År	Tillägsskyldighet, %-enhet
2021–2024	2,0
2025	3,0
2026 och 2027	4,0
2028	8,0
2029	9,0

2030 eller senare	10,0
-------------------	------

Tilläggskyldigheten och skyldigheten att uppfylla minimiandelen för distributionsskyldigheten (se avsnitt 2.6) får fullgöras också med förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som vid ett raffinaderi i Finland används som mellanprodukt (*väte som mellanprodukt*) för produktion av konventionella drivmedel eller biodrivmedel, dock till en andel som är högst

- 1) 0,5 procentenheter före år 2030,
- 2) 1,0 procentenheter år 2030 och därefter.

För att det ska kunna anses att det är fråga om ett RFNBO-bränsle som använts som mellanprodukt ska distributören med ett intyg från raffinaderiet påvisa att vätet som mellanprodukt som använts för att fullgöra tilläggskyldigheten och skyldigheten att uppfylla minimiandelen uppfyller kraven i kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2023/1184 (*Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1184 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 genom fastställande av en unionsmetod med närmare regler för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung*) och (EU) 2023/1185 (*Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1185 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 genom fastställande av ett minimitröskelvärde för minskningen av växthusgasutsläpp från återvunna kolbaserade bränslen och genom specificering av en metod för bedömningen av minskningen av växthusgasutsläpp från förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och från återvunna kolbaserade bränslen*). Enligt RED-direktivet kan den el som används som mellanprodukt i produktionen av RFNBO-bränsle också delvis påvisas vara förnybar genom att använda den genomsnittliga andelen el från förnybara källor mätt i produktionslandet två år före det aktuella året.

Om tilläggskyldigheten och skyldigheten att uppfylla minimiandelen uppfylls med väte som mellanprodukt som används i produktionen av biodrivmedel, får den minskning av växthusgasutsläppen som uppnåtts genom användning av väte som mellanprodukt inte beaktas vid beräkningen av minskningen av växthusgasutsläppen från biodrivmedel.

2.4.1 Väte som mellanprodukt

Distributören ska ingå ett avtal om fullgörande av skyldigheten med ett raffinaderi som använder väte som mellanprodukt i enlighet med det som beskrivs i kapitel 2.16. Som väte som mellanprodukt kan betraktas endast den mängd hållbart RFNBO-bränsle som använts som mellanprodukt vid ett raffinaderi i Finland och som kan påvisas ha använts för produktion av konventionella drivmedel eller biodrivmedel. RFNBO-bränsle som använts för produktion av andra än ovan nämnda slutprodukter betraktas inte som sådant väte som mellanprodukt som avses i lagen om distributionsskyldighet.

Distributören ska årligen rapportera uppgifterna om användningen av väte som mellanprodukt till Energimyndigheten med anmälan om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel (se kapitel 4.1). I samband med anmälan om distributionsskyldighet ska till Energimyndigheten även sändas en kopia av avtalet mellan distributören och raffinaderiet om skyldigheten att uppfylla minimiandelen. Uppgifterna ska lämnas per raffinaderi. Mängden väte som mellanprodukt ska rapporteras till Energimyndigheten i kilogram och enligt det nedre värmevärdet i megajoule. Varje rapporterat parti ska innehålla information om hur partiet uppfyller hållbarhetskriterierna.

Ett raffinaderi ska påvisa hållbarheten hos det RFNBO-bränsle som använts vid raffinaderiet samt att det hållbara RFNBO-bränslet har använts som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel eller biodrivmedel. RFNBO-bränslets hållbarhet kan påvisas antingen med ett nationellt eller ett frivilligt hållbarhetssystem. För att påvisa att distributionsskyldigheten för väte som använts som mellanprodukt har fastställts enligt dessa anvisningar ska RFNBO-bränslet som raffinaderiet använder i varje fall läggas till det nationella hållbarhetssystemet. Även det frivilliga hållbarhetssystemet kan användas för detta ändamål, om certifieringen omfattar de uppgifter som krävs för distributionsskyldigheten i Finland, men enligt Energimyndighetens uppfattning är detta tills vidare inte möjligt. I det nationella hållbarhetssystemet ska man kunna påvisa användningen av RFNBO-bränsle som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel eller biodrivmedel, för vilket det i hållbarhetssystemet ska beskrivas raffinaderiets processer och slutprodukter med en sådan noggrannhet att andelen väte som mellanprodukt av allt RFNBO-bränsle som använts kan påvisas med metoder som fastställts i hållbarhetssystemet. Dessutom ska raffinaderiet i sitt hållbarhetssystem beakta att den minskning av växthusgasutsläppen som uppnåtts genom användning av väte som mellanprodukt inte beaktas vid beräkningen av minskningen av växthusgasutsläppen från biodrivmedel. Dessa partier biodrivmedel för vars produktion väte som mellanprodukt har använts ska rapporteras till Energimyndigheten i den årliga rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna.

Fullgörandet av tilläggsskyldigheten och skyldigheten att uppfylla minimiandelen för väte som mellanprodukt uppstår vid raffinaderiet vid en sådan förbrukningspunkt för RFNBO-bränsle där RFNBO-bränsle matas in i en process som tillverkar drivmedel. Ärendet avgörs slutligen i ansökan om godkännande av hållbarhetssystem. Om RFNBO-bränsle används som mellanprodukt vid raffinaderiet endast för produktion av konventionella drivmedel eller biodrivmedel, utgör mängden RFNBO-bränsle som förbrukas i produktionen av dessa bränslen i sin helhet väte som mellanprodukt som avses i lagen. Om det i samma process vid raffinaderiet utöver konventionella drivmedel eller biodrivmedel även uppstår andra slutprodukter med energiinnehåll, ska mängden väte som mellanprodukt som går åt till att producera drivmedel kunna separeras från den övriga användningen av väte.

På raffinaderinivå ska förbrukningen av RFNBO-bränsle fördelas mellan alla olika slutprodukter som produceras med hjälp av bränslet i slutet av processen. Allokeringen ska göras på årsnivå utifrån slutprodukternas energiinnehåll. Mängden RFNBO-bränsle som kommer in till raffinaderiet ska allokeras mellan användningen av väte som mellanprodukt och annan användning som inte omfattas av tillämpningsområdet för lagen om distributionsskyldighet. Allokeringsfaktorn för väte som mellanprodukt är förhållandet mellan energiinnehållet i de konventionella drivmedlen eller biodrivmedlen som raffinaderiet producerar (MJ) med summan av energiinnehållet i alla slutprodukter med energiinnehåll som uppkommer vid raffinaderiet (MJ). Vid beräkningen av energiinnehållet i konventionella drivmedel och biodrivmedel ska värmevärdena enligt 2 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet tillämpas. Om inget nedre värmevärde föreskrivs i 2 mom. för ett drivmedel eller en slutprodukt med annat energiinnehåll, ska värmevärdena i bilaga III till RED III-direktivet tillämpas. Om det inte finns något värmevärde i ovan nämnda källor, ska slutproduktens värmevärde bestämmas själv och den standard enligt vilken värmevärdet bestämts ska anges. Allokeringsfaktorn beräknas på årsnivå utifrån raffinaderiets faktiska fördelning av slutprodukterna. Om raffinaderiet inte för någon slutprodukts del har information om huruvida slutprodukten styrs till trafiksektorn eller till annan användning (såsom industriell användning eller användning i arbetsmaskiner enligt artikel 22 a i RED III), ska man för att utreda andelen drivmedel tillämpa statistik på EU-nivå. Energimyndigheten kommer senare i sin anvisning att ta ställning till vilka statistiska uppgifter ska tillämpas för att fastställa andelen slutprodukter som styrs till olika sektorer.

Fullgörandet av tilläggskyldigheten och skyldigheten att uppfylla minimiandelen (MJ) som uppkommer av väte som mellanprodukt fås genom att den inmatade mängden hållbart RFNBO-bränsle (kg) multipliceras med bränslets nedre värmevärde (LHV, MJ/kg) och allokeringsfaktorn:

$$\text{Välituotevedyn velvoitetäyttö (MJ)} = m_{\text{RFNBO}} \times \text{LHV}_{\text{RFNBO}} \times \text{alokaatiokerroin}$$

Anvisningarna om väte som mellanprodukt kan preciseras senare när regleringen av väte inom industrin färdigställs. Till exempel RFNBO-väte som förbrukats vid raffinaderier kan uppfylla målet för både trafik- och industrisektorn, och vid publiceringen av denna anvisning har målen för RFNBO-väte och dess vidareförädlade produkter i RED III-direktivet ännu inte införts i den nationella lagstiftningen.

2.5 Skyldighet att uppfylla minimiandelen av distributionsskyldigheten

Utöver distributionsskyldigheten och tilläggskyldigheten ska distributionsskyldiga aktörer uppfylla en minimiandel av distributionsskyldigheten i fråga om vissa förnybara drivmedel.

Fram till år 2025 räknades till skyldigheten att uppfylla minimiandelen biodrivmedel och biogas som hade producerats eller framställts av de råvaror som avses i del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet. En distributör som endast levererade förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion hade dock ingen skyldighet att uppfylla minimiandelen. Från och med år 2028 ska minimiandelen av distributionsskyldigheten uppfyllas med förnybara bränslen av annat än biologiskt ursprung. Skyldigheten att uppfylla minimiandelen gäller inte frivilliga distributörer. Skyldigheten att uppfylla minimiandelen presenteras i tabell 3.

TABELL 3 SKYLDIGHET ATT UPPFYLLA MINIMIANDelen AV DISTRIBUTIONSSKYLDIGHETEN

År	Skyldighet att uppfylla minimiandelen, %-enhet
2028 och 2029	1,5
2030 eller senare	4,0

2.6 Bilagan till lagen om distributionsskyldighet

Bilagan till lagen om distributionsskyldighet indelas i del A och del B. I del A anges de råvaror som används vid produktion eller framställning av sådana biodrivmedel eller sådan biogas som anses bidra till fullgörandet av tilläggskyldigheten.

Energimyndigheten kan på ansökan av en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet eller en verksamhetsutövare enligt hållbarhetslagen meddela ett beslut enligt 5 b § i lagen om distributionsskyldighet, det vill säga ett förhandsbesked, om huruvida den råvara av vilken biodrivmedlet eller biogasen produceras eller framställs ska anses som en råvara enligt bilagan i lagen om distributionsskyldighet. Förhandsbesked behandlas närmare i avsnitt 8.

Del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet

I del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet anges de råvaror som används vid produktion eller framställning av sådana biodrivmedel eller sådan biogas som anses bidra till fullgörandet av tilläggskyldigheten. Ovan nämnda råvaror är följande:

- a) alger, om de odlas på land i dammar eller fotobioreaktorer
- b) biomassafraktioner av blandat kommunalt avfall, dock inte sådant källsorterat hushållsavfall som omfattas av de skyldigheter som gäller separat insamling och återvinning av kommunalt avfall
- c) biologiskt avfall från privata hushåll och motsvarande avfall som omfattas av separat insamlingskyldighet enligt 6 § 1 mom. 10 a-punkten i avfallslagen (646/2011)
- d) biomassafraktioner av industriellt avfall som inte lämpar sig för användning i livsmedels- och foderkedjan, inbegripet råmaterial från detalj- och partihandeln, den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin samt fiske- och vattenbruksnäringen, och med undantag för de råvaror som nämns i del B i bilagan²
- e) halm
- f) stallgödsel och avloppsslam
- g) avloppsslam från palmoljeframställning och tomma palmfruktsklasar
- h) tallbeck
- i) råglycerin
- j) bagass
- k) press- och jäsningrester från vinframställning
- l) nötskal
- m) agnar
- n) kolvar som rensats från majsgroddarna
- o) biomassafraktioner av avfall och rester från skogsbruk och skogsbaserad industri, såsom bark, grenar, förkommersiell gallring, blad, barr, trädtoppar, sågspån, kutterspån, svartlut, brunlut, fiberslam, lignin och tallolja
- p) cellulosa från icke-livsmedel, dvs. huvudsakligen sådan råvara bestående av cellulosa och hemicellulosa som har en lägre ligninhalt än material som innehåller både cellulosa och lignin, inklusive restprodukter från livsmedels- och fodergrödor, gräsartade energigrödor med lågt stärkeinnehåll, industriella restprodukter och material från biologiskt avfall³
- q) annat material som innehåller både cellulosa och lignin, dvs. råvara som består av lignin, cellulosa och hemicellulosa, såsom biomassa från skog, vedartade energigrödor samt restprodukter och avfall från skogsindustri, exklusive sågtimmer och fanerstockar

² Punkten preciseras i avsnitt 2.8.

³ Punkten preciseras i avsnitt 2.8.

⁴ Punkten preciseras i avsnitt 2.8.

⁵ Punkten preciseras i avsnitt 2.8.

r) finkelolja från alkoholdestillation

s) rå metanol från sulfatmassa som härrör från produktion av pappersmassa

t) mellangrödor, såsom fånggrödor och täckgrödor, som odlas i områden där produktionen av livsmedels- och fodergrödor på grund av en kort växtperiod är begränsad till en skörd, och förutsatt att användningen av dem inte leder till efterfrågan på ytterligare mark och att markens innehåll av organiskt material bibehålls, när de används för produktion av biodrivmedel för luftfartssektorn⁴

u) grödor som odlas på allvarligt skadad mark, utom livsmedels- och fodergrödor, när de används för produktion av biodrivmedel för luftfartssektorn⁵

v) cyanobakterier

2.7 Preciseringar av bilagan till lagen om distributionsskyldighet

Punkt d i del A och del B i bilagan gäller biomassafraktioner av industriellt avfall som inte lämpar sig för användning i livsmedels- och foderkedjan. Vid tillämpningen av dessa punkter beaktas de teknisk-ekonomiska aspekterna samt de hälsorisker som begränsar biomassornas användning i livsmedels- och foderkedjan.

Punkt p i del A i bilagan gäller cellulosa från icke-livsmedel. Vallväxter nämns inte i punkten, men de anses höra till punktens tillämpningsområde.

Underpunkterna t) och u) i del A i bilagan avviker enligt regeringspropositionen (RP 67/2025) till sitt tillämpningsområde från de övriga råvaror som räknas upp i del A i bilagan. Endast mellangrödor som används vid tillverkningen av biobränslen inom flygtrafiken och odlingsväxter som odlas på allvarligt försämrade mark klassificeras som avancerade drivmedel.

I punkt b i del B i bilagan hänvisas till kategori 1 som avses i artikel 8 och till kategori 2 som avses i artikel 9 i förordningen om animaliska biprodukter. Enligt förordningen om animaliska biprodukter ska animaliska biprodukter indelas i särskilda kategorier enligt hur allvarliga deras hälsorisker är för människor och djur. Till punktens tillämpningsområde räknas animaliska biprodukter enligt kategorierna 1 och 2 i förordningen om animaliska biprodukter, men inte animaliska biprodukter enligt kategori 3 i förordningen.

2.8 Preciseringar av hur skyldigheter uppkommer och fullgörs

Hållbara förnybara drivmedel som distributören levererar till konsumtion, det vill säga drivmedel och förnybar el för transporter som omfattas av distributionsskyldigheten, är en delmängd av alla drivmedel och all el för transporter som distributören levererar till konsumtion (se bild 1). Dessutom är tilläggsskyldigheten samt den maximala andelen biodrivmedel, biogas och biobränsolja som framställts av livsmedels- och fodergrödor (nedan i detta kapitel "lägre mål") en delmängd av de hållbara förnybara drivmedlen och förnybar el för transporter. Skyldigheten att uppfylla minimiandelen anges inte på bild 1, eftersom den är en delmängd av tilläggsskyldigheten. Om distributören uppfyller de lägre målen, fullgör denne samtidigt också antingen skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel eller skyldigheten att distribuera biobränsolja (nedan i detta kapitel "primära mål"). Procentsatsen för de lägre målen beskriver relationen mellan energiinnehållet i de drivmedel som omfattas av de lägre målen och det totala energiinnehållet. Till exempel en tilläggsskyldighet på två procent innebär två procent av det totala energiinnehållet i de drivmedel och el för transporter som distributören levererar till konsumtion.

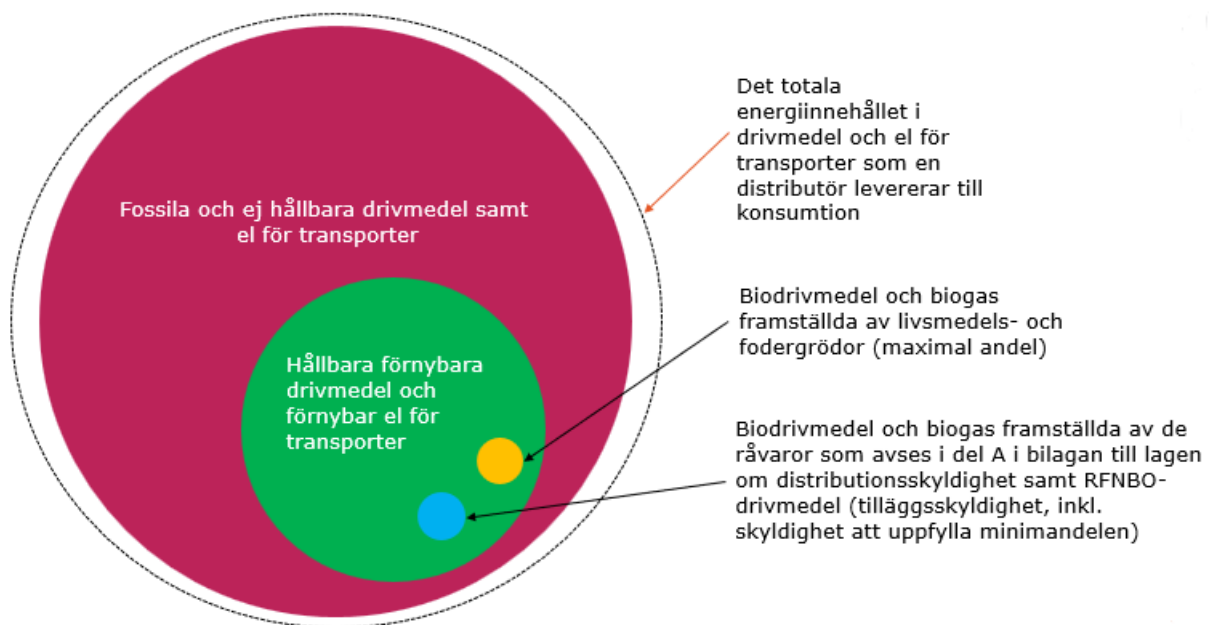

BILD 1 DRIVMEDEL OCH EL FÖR TRANSPORTER SOM EN DISTRIBUTÖR LEVERERAR TILL KONSUMTION OCH DE OLIKA DELMÄNGDERNAS ROLL I DISTRIBUTIONSSKYLDIGHETEN. HÅLLBARA FÖRNYBARA DRIVMEDEL OCH FÖRNYBAR EL FÖR TRANSPORTER ÄR EN DELMÄNGD AV ALLA DRIVMEDEL OCH EL FÖR TRANSPORTER. DE LÄGRE MÅLEN ÄR EN DELMÄNGD AV DE HÅLLBARA FÖRNYBARA DRIVMEDLEN OCH FÖRNYBARA ELEN FÖR TRANSPORTER. SKYLDIGHETEN ATT UPPFYLLA MINIMI-ANDELEN ÄR EN DELMÄNGD AV TILLÄGGSSKYLDIGHETEN.

De lägre målen kan inte särskiljas från de primära målen. Detta måste beaktas i avtal mellan distributörer. Om distributörer har kommit överens om att överföra ett lägre mål (se avsnitt [2.16](#)), måste även det primära målet överföras mellan distributörerna. Vanligen överförs en tilläggskyldighet vars storlek står i relation till skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel. Vanligen överförs en skyldighet att uppfylla minimiandelen vars storlek står i relation till tilläggs-skyldigheten och skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel. Den maximala andelen bio-drivmedel, biogas och biobrännolja som framställts av livsmedels- och fodergrödor (nedan "den maximala andelen") är en begränsning och därför överförs den som negativ till mottagaren. I tabell 4 beskrivs en balansändring i de primära och de lägre målen vid en överföring mellan två distributörer, om 10 enheter överförs från en distributör till en annan för att uppfylla målet. I tabellen avses med distributionsskyldighet skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel, men samma beräkning tillämpas på balansändringen i fråga om skyldighet att distribuera biobrännolja och i fråga om den maximala andelen.

TABELL 4 BALANSÄNDRINGAR I OLIKA SKYLDIGHETER VID ÖVERFÖRING OCH MOTTAGNING AV 10 ENHETER

Skyldighet som överförs	Ändring i distributionsskyldigheten	Ändring i tilläggsskyldigheten	Ändring i skyldigheten att uppfylla minimiandelen	Ändring i den maximala andelen
Distributionsskyldighet	-10	0	0	0
Tilläggsskyldighet	-10	-10	0	0
Skyldighet att uppfylla minimiandelen	-10	-10	-10	0
Maximal andel	-10	0	0	+10

Skyldighet som mottas	Ändring i distributionsskyldigheten	Ändring i tilläggsskyldigheten	Ändring i skyldigheten att uppfylla minimiandelen	Ändring i den maximala andelen
Distributionsskyldighet	+10	0	0	0
Tilläggsskyldighet	+10	+10	0	0
Skyldighet att uppfylla minimiandelen	+10	+10	+10	0
Maximal andel	+10	0	0	-10

2.9 Energiinnehållet i bränslen

Med energiinnehåll i bränslen avses deras nedre värmevärde. I 2 § 15 punkten i lagen om distributionsskyldighet anges värmevärdena för de vanligaste drivmedlen (tabell 5). Dessa värden ska användas vid anmälan av hur skyldigheten har fullgjorts. Om ett förnybart drivmedel som anmälaren använder saknas i denna punkt, ska anmälaren själv reda ut det nedre värmevärdet för det förnybara drivmedlet och den standard enligt vilken värmevärdet har bestämts.

TABELL 5 VÄRMEVÄRDEN SOM ANGES FÖR DE VANLIGASTE DRIVMEDLEN I LAGEN OM DISTRIBUTIONSSKYLDIGHET

Bränsle	Värmevärde, MJ/l	Värmevärde, MJ/kg
Motorbensin	32	-
Samprocessad olja som har biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung och som används som ersättning för bensin	32	-
Dieselolja	36	-
Samprocessad olja som har biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung och som används som ersättning för diesel	36	-
Naturgas och kondenserad naturgas	-	50
Biobensin	32	-

Bioetanol	21	-
Biodiesel (FAME)	33	-
Syntetisk biodiesel (BTL) och motsvarande	34	-
Bio-ETBE, varav biodrivmedlets andel anses vara 37 procent	27	-
Bio-MTBE, varav biodrivmedlets andel anses vara 22 procent	26	-
Bio-TAEE, varav biodrivmedlets andel anses vara 29 procent	29	-
Bio-TAME, varav biodrivmedlets andel anses vara 18 procent	28	-
Biometanol	16	-
Biogas	-	50
Bioflytgas	-	46

Anmälaren ska ge en fritt formulerad redogörelse för värmevärdet för ett förnybart drivmedel som saknas i förteckningen och för den standard som använts för bestämningen av värmevärdet. Redogörelsen ska bifogas till anmälan om distributionsskyldighet.

2.10 Förnybara komponenter

Enligt 5 § i lagen om distributionsskyldighet ska distributören leverera förnybara drivmedel till konsumtion. Energiinnehållet i förnybara drivmedelns och förnybara elen för transporters andel av det totala energiinnehållet i den mängd motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transport som en distributör levererar till konsumtion ska varje år uppgå till minst den procentandel som anges i 5 § i lagen om distributionsskyldighet. Med leverans till konsumtion avses enligt 2 § 11 punkten i lagen om distributionsskyldighet sådant frisläppande av flytande drivmedel för konsumtion som avses i 8 § 1 punkten i punktskattelagen (182/2010), leverans av gasformiga drivmedel till konsumtion via en eller flera tankningspunkter och leverans av el för transporter till konsumtion via en eller flera laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten. Enligt 8 § 1 punkten i punktskattelagen avses med frisläppande för konsumtion punktskattepliktiga produkters avvikelse, även otillåten, från ett uppskovsförfarande.

Fullgörandet av distributionsskyldigheten ska beräknas utifrån den faktiska mängden förnybara drivmedel och förnybar el för transporter som levererats till konsumtion som transportdrivmedel. Utgångspunkten i lagen om distributionsskyldighet är dock att distributören genom bokföring ska följa att denna skyldighet fullgörs. Enligt 8 § i lagen om distributionsskyldighet ska av distributörens bokföring framgå de mängder motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybar el för transporter och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som levererats till konsumtion liksom energiinnehållet i biodrivmedlen, biogasen, de förnybara bränslena av icke-biologiskt ursprung och den förnybara elen för transporter samt övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av lagen om distributionsskyldighet (t.ex. uppgifter om hållbarhet). Av bokföringen ska också framgå bland annat mängderna förnybara komponenter som har tillsatts i drivmedel samt deras energiinnehåll, om energiinnehållen inte har fastställts i 2 § i lagen.

2.11 Kontroll av halten förnybara drivmedel

Andelen förnybara drivmedel i cisterner kan granskas bokföringsmässigt, då man räknar den ändring som varje ny tillsatt komponent medför i hela cisternen. Det finns dock skäl att kontrollera den förnybara andelen i drivmedlet i drivmedelsdistributörers lagercisterner genom provanalyser minst 2–3 gånger per år. Efter analysen ska de förnybara andelarna enligt resultaten användas som värden för cisternen, tills en ny komponent tillsätts i cisternen. Om den förnybara andelen i provet avviker väsentligt från det beräknade värdet, ska distributören reda ut vad avvikelsen beror på och om den har någon inverkan på de förnybara andelarna i de drivmedel som tidigare levererats till konsumtion. Korrigeringar som sker inom ett år behöver inte anmälas separat i samband med anmälan om distributionsskyldighet. Det finns dock skäl att spara korrigeringssuppgifterna, så att de kan granskas vid framtida företagsgranskningar.

2.12 Bränsle som levererats till konsumtion på Åland

I regeringens proposition 231/2006 nämns det i fråga om Åland, att genomförandet av direktivet på Åland faller inom landskapsregeringens behörighet. Det innebär att motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som levererats till konsumtion på Åland inte inkluderas i anmälan om distributionsskyldighet gällande drivmedel och el för transporter som levererats till konsumtion i övriga Finland. Förnybara drivmedel och förnybar el för transporter som levererats till Åland kan inte heller anses fullgöra den distributionsskyldigheten av förnybara drivmedel som uppkommit i övriga Finland, oavsett om drivmedlen levereras till Åland som skattefria eller skattebelagda leveranser.

2.13 Distributionsskyldighet på Åland

Republikens presidents förordning om skötseln på Åland av vissa förvaltningsuppgifter som gäller distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel (86/2023, nedan överenskommelseförordningen) trädde i kraft den 1 februari 2023. I överenskommelseförordningen föreskrivs om överföring på Energimyndigheten av vissa sådana förvaltningsuppgifter för Ålands landskapsregering som anges i landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (Ålands författningssamling 2011:111) och som avses i lagen om distributionsskyldighet. Syftet med överenskommelseförordningen är att minska den administrativa bördan för anmälningar om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel, eftersom distributörerna bara rapporterar till en myndighet.

I enlighet med överenskommelseförordningen har Energimyndigheten på Åland till uppgift att ta emot de anmälningar från distributörer som avses i 7 § i lagen om distributionsskyldighet och att kontrollera att uppgifterna i anmälningarna är korrekta. Därefter skickar Energimyndigheten anmälningarna om distributionsskyldighet till Åland. Överenskommelseförordningen tillämpades för första gången på anmälningarna om distributionsskyldighet för 2022. Ålands landskapsregering ska dock fortfarande utöva tillsyn över distributionsskyldigheten på Åland. Således beslutar Ålands landskapsregering även i framtiden om påföljder angående distributionsskyldigheten i landskapslagen för Ålands del, t.ex. påföljdsavgifter för underlåtenhet att fullgöra distributionsskyldigheten.

Distributören ska lämna anmälan om distributionsskyldighet också för Ålands del till Energimyndigheten senast under mars månad året efter det kalenderår som anmälan gäller. Till Energimyndigheten ska lämnas separata anmälningar om distributionsskyldigheten både för drivmedel

som levererats till konsumtion på Åland och för drivmedel som levererats till konsumtion i Fastlandsfinland. Anmälan om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel behandlas mer ingående i avsnitt [4.1](#) i denna anvisning.

2.14 Frivillig distributionsskyldighet

2.14.1 Begäran om fastställande samt fastställande

En distributör kan frivilligt begära att få omfattas av distributionsskyldigheten. Hela lagen om distributionsskyldighet tillämpas således också på distributörer av flytande drivmedel som frivilligen omfattas av distributionsskyldigheten och som under ett kalenderår levererar minst 100 000 liter men högst en miljon liter motorbensin, dieselolja, biodrivmedel och förnybara flytande drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion och på distributörer av gasformiga drivmedel som frivilligen omfattas av distributionsskyldigheten och som under ett kalenderår levererar minst 1 gigawattimme men högst 9 gigawattimmar naturgas, biogas och förnybara gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion.

Om en distributör frivilligen vill omfattas av distributionsskyldigheten och under ett kalenderår levererar flytande eller gasformiga drivmedel till konsumtion enligt vad som nämns ovan, ska distributören framställa en begäran hos Energimyndigheten för fastställande av att distributören omfattas av distributionsskyldigheten (*begäran om fastställande*). Begäran om fastställande ska framställas senast tre månader före ingången av det kalenderår då distributören önskar bli omfattad av distributionsskyldigheten. Med andra ord ska begäran om fastställande lämnas in senast den 30 september för att distributören ska omfattas av distributionsskyldigheten från och med början av följande år.

Begäran om fastställande enligt 3 a § i lagen om distributionsskyldighet ska framställas på blanketten "Begäran om fastställande av att en distributör omfattas av distributionsskyldigheten" som lämnas till Energimyndigheten. Blanketten för begäran om fastställande finns på Energimyndighetens webbplats.

På blanketten "Begäran om fastställande av att en distributör omfattas av distributionsskyldigheten" anges uppgifter om distributören och begäran om fastställande, uppgifter om distributörens affärsverksamhet, uppskattningar av de mängder drivmedel som levereras till konsumtion, en beskrivning av hur hållbarheten hos de förnybara drivmedlen påvisas, uppgifter om offentlighet samt eventuella tilläggsuppgifter. Blanketten för begäran om fastställande ska lämnas in som pdf-fil ifylld enligt ifyllningsanvisningarna på blanketten och undertecknad av en eller flera sådana personer som har rätt att teckna firma för distributören.

Den ifyllda och undertecknade blanketten ska lämnas till Energimyndigheten senast tre månader före ingången av det kalenderår då distributören önskar bli omfattad av distributionsskyldigheten. Skicka blanketten som pdf-fil till Energimyndigheten per e-post på kirjaamo@energiavirasto.fi och en kopia till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi. Ange som e-postmeddelandets ämne "Begäran om fastställande av att en distributör omfattas av distributionsskyldigheten". Begäran om fastställande levereras inom Energimyndighetens e-tjänst när ärendet som gäller begäran om fastställande tas i bruk i e-tjänsten. Energimyndigheten uppdaterar anvisningarna närmare om användningen av funktionen senare.

Energimyndigheten ger vid behov råd om ifyllandet av blanketten. Frågor kan skickas per e-post till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi.

2.14.2 Beslut om fastställande och återkallande av beslutet

Energimyndigheten fastställer att en distributör omfattas av distributionsskyldigheten, om det i begäran om fastställande har visats att de förutsättningar som anges i lagen om distributionsskyldighet är uppfyllda och att det inte finns något i nämnda lag avsett hinder för fastställandet. Beslutet om fastställande gäller tills vidare.

Energimyndigheten kan återkalla ett beslut om fastställande, om det i begäran om fastställande eller i bilagorna till den har lämnats felaktiga eller bristfälliga uppgifter som i väsentlig grad har påverkat beslutet om fastställande eller i övrigt påverkat prövningen av begäran. Därtill kan Energimyndigheten återkalla beslutet om fastställande, om distributören inte längre uppfyller förutsättningarna i 3 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Energimyndigheten ska besluta att ett beslut om fastställande återkallas, om en distributör lämnar en fritt formulerad ansökan om detta till Energimyndigheten per e-post till kirjaamo@energiavirasto.fi och som kopia till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi. Ange som e-postmeddelandets ämne "Ansökan om återkallande av beslut om fastställande". Av den fritt formulerade ansökan ska framgå åtminstone distributörens uppgifter (officiellt namn, FO-nummer och officiell adress), det beslut om fastställande som ska återkallas, orsaken till återkallandet och datumet då återkallandet träder i kraft. Om ansökan om återkallande innehåller sekretessbelagd information ska detta också nämnas i ansökan. I regel är ansökan om återkallande och beslutet om återkallande offentliga handlingar. Ansökan om återkallande ska vara undertecknad i enlighet med verksamhetsutövarens bolagsordning eller motsvarande. Ansökan ska således vara undertecknad av en sådan person (eller sådana personer) som har rätt att teckna firma för verksamhetsutövaren. Ifall den undertecknande avviker från detta ska till ansökan fogas en handling, av vilken framgår den undertecknandes firmateckningsrätt. Återkallandet av beslutet om fastställande träder i kraft tidigast det kalenderår som följer efter den tidpunkt då ansökan lämnades in. Återkallandet av beslutet om fastställande kan alltså inte träda i kraft mitt under ett kalenderår. Man får begära omprövning av ett beslut om fastställande. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen (434/2003). En fritt formulerad ansökan lämnas in i Energimyndighetens e-tjänst när ärendet som gäller återkallande av beslutet om fastställande tas i bruk i e-tjänsten. Energimyndigheten uppdaterar anvisningarna närmare om användningen av funktionen senare.

2.15 Riktlinjer om skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel

Skattefritt frisläppande för konsumtion

Skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel gäller inte skattefritt frisläppande för konsumtion. Det vill säga motorbensin, dieselolja, biodrivmedel och förnybara flytande drivmedel av icke-biologiskt ursprung som skattefritt frisläpps för konsumtion, till exempel till fartyg och diplomater, inkluderas inte i skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel över huvud taget.

Överförd mängd och överskjutande del

Med **överskjutande del** avses enligt lagen om distributionsskyldighet den överskjutande andelen som distributören får beakta vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten för biobrännolja enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde. Under kalenderåren 2022 och 2023 fick en distributör som levererat mer förnybara drivmedel till konsumtion beakta den överskju-

tande delen i sin helhet vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde. Enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja avses med överskjutande del å sin sida den överskjutande andelen av energiinnehållet i biobrännolja som överskrider distributionsskyldigheten för biobrännolja och som distributören får beakta vid beräkningen av distributionsskyldigheten för biobrännolja för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel enligt lagen om distributionsskyldighet för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde. Den överskjutande delen illustreras på bilden nedan (bild 2) och i exemplen 1–3 nedan. I tabell 6 finns en förteckning över de variabler som används i formlerna i exemplen och förklaringar av variablerna.

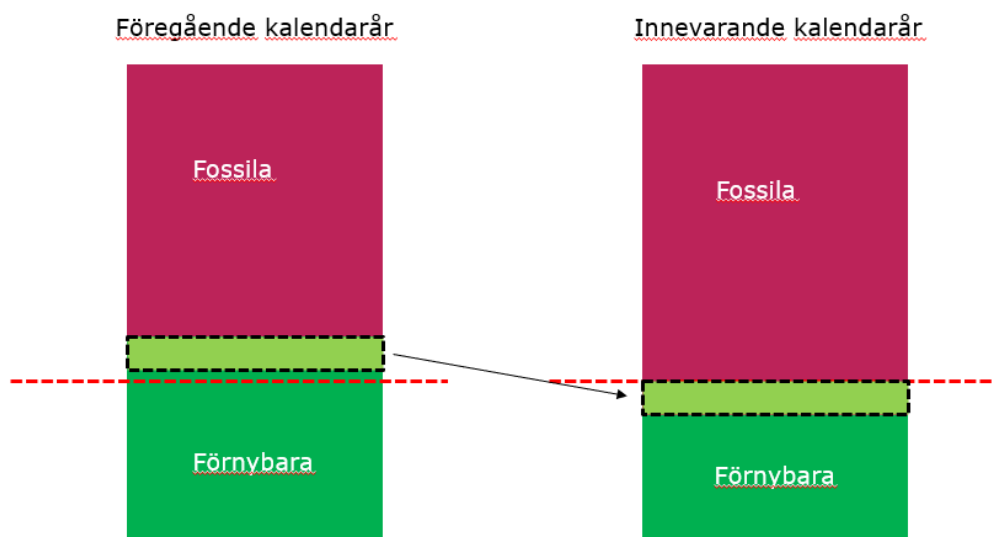

BILD 2 ÖVERFÖRING AV DEN ÖVERSKJUTANDE DELEN FRÅN FÖREGÅENDE KALENDERÅR.

**TABELL 6 VARIABLER SOM ANVÄNDS I FORMLERNA I EXEMPLEN OCH FÖRKLARINGAR AV VARIAB-
LERNÄ**

Variable	Förklaring
$E_{fornybara}$	Energiinnehållet i hållbara förnybara drivmedel som distributören själv levererat till konsumtion under kalenderåret i fråga
$E_{overskjutande\ del}$	Energiinnehållet i den överskjutande delen som distributören själv överför från föregående kalenderår
$E_{mottagna}$	Energiinnehållet i drivmedel som mottagits från ett eller flera företag för att fullgöra skyldigheterna
$E_{overforäda}$	Energiinnehållet i drivmedel som överförts till ett eller flera företag för att fullgöra skyldigheterna
$E_{fossila}$	Energiinnehållet i fossila och icke-hållbara bränslen som distributören själv levererat till konsumtion under kalenderåret i fråga
$E_{skyldighet}$	Energiinnehållet i den andel i procent som distributören själv är skyldig att leverera till konsumtion under kalenderåret i fråga
$E_{overforärd\ mängd}$	Energiinnehåll som överförts från skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel till skyldigheten att distribuera biobrännolja (eller tvärtom)
$E_{bilaga\ A}$	Energiinnehållet i avancerade förnybara drivmedel som distributören själv levererat till konsumtion under kalenderåret i fråga
$E_{tilläggs-skyldighet}$	Energiinnehållet i den procentenhet avancerade förnybara drivmedel som distributören själv är skyldig att leverera till konsumtion under kalenderåret i fråga

Exempel 1

En distributör av förnybara drivmedel levererar själv till konsumtion 14 enheter förnybara drivmedel och 86 enheter fossila drivmedel år 2024. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2024 är distributionsskyldigheten 13,5 procent och därför ska distributören leverera 13,5 enheter förnybara drivmedel. Distributören har alltså redan fullgjort sin skyldighet att distribuera en viss procent förnybara drivmedel. Från föregående år har distributören överfört en överskjutande del på 3 enheter förnybara drivmedel. Inga avtal har ingåtts mellan distributörer. Därför anses det totala energiinnehållet i de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 17 enheter. Av dessa får 3,5 enheter överföras till 2025 i form av överskjutande del. De 3,5 enheterna utgör mindre än 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten 2024 och får därför överföras i sin helhet.

$$\text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% = \frac{E_{fornybara} + E_{overskjutande\ del} + E_{mottagna} - E_{overforäda}}{E_{fornybara} + E_{fossila}}$$

$$= \frac{14 + 3 + 0 - 0}{14 + 86} = 17 \%$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 17 procent. Därtill granskas den överskjutande delen:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} &= E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 14 + 3 + 0 - 0 - 13,5 = 3,5 \end{aligned}$$

$$\text{Maximal överskjutande del} = 0,3 * E_{\text{skyldighet}} = 0,3 * 13,5 = 4,05$$

Den maximala överskjutande delen är högre och därför får den överskjutande delen överföras i sin helhet (3,5 enheter).

Exempel 2

En distributör av förnybara drivmedel levererar själv till konsumtion 35 enheter förnybara drivmedel och 65 enheter fossila drivmedel år 2024. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2024 är distributionsskyldigheten 13,5 procent och därför ska distributören leverera 13,5 enheter förnybara drivmedel. Distributören har alltså redan fullgjort sin skyldighet att distribuera en viss procent förnybara drivmedel. Från föregående år har distributören överfört en överskjutande del på 4 enheter. Inga avtal har ingåtts mellan distributörer. Därför anses det totala energiinnehållet i de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 39 enheter. Sammanlagt har distributören alltså en överskjutande del på 25,5 enheter. Av dessa får 4,05 enheter överföras till 2025 i form av överskjutande del, eftersom den mängd som överförs till följande kalenderår får vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten 2024.

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{35 + 4 + 0 - 0}{35 + 65} = 39 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 39 procent. Därtill granskas den överskjutande delen:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} &= E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 35 + 4 + 0 - 0 - 13,5 = 25,5 \end{aligned}$$

$$\text{Ylitäytön maksimi} = 0,3 * E_{\text{velvoite}} = 0,3 * 13,5 = 4,05$$

Den maximala överskjutande delen är lägre och därför får den överskjutande delen inte överföras i sin helhet (4,05 enheter får överföras).

Exempel 3 (beaktande av den överskjutande delen i sin helhet)

En distributör av förnybara drivmedel levererar själv till konsumtion 35 enheter förnybara drivmedel och 65 enheter fossila drivmedel år 2023. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2023 är distributionsskyldigheten

13,5 procent och därför ska distributören leverera 13,5 enheter förnybara drivmedel. Distributören har alltså redan fullgjort sin skyldighet att distribuera en viss procent förnybara drivmedel. Från föregående år har distributören överfört en överskjutande del på 10 enheter. Inga avtal har ingåtts mellan distributörer. Därför anses det totala energiinnehållet i de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 45 enheter. Sammanlagt har distributören alltså en överskjutande del på 31,5 enheter. Den överskjutande delen kan överföras i sin helhet (31,5 enheter) till 2024 i form av överskjutande del, eftersom distributören under kalenderåret 2023 får beakta den överskjutande delen i sin helhet vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret.

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{35 + 10 + 0 - 0}{35 + 65} = 45 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 45 procent. Därtill granskas den överskjutande delen:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} &= E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 35 + 10 + 0 - 0 - 13,5 = 31,5 \end{aligned}$$

Den överskjutande delen kan överföras i sin helhet (31,5 enheter).

Med **överförd mängd** avses enligt lagen om distributionsskyldighet den överskjutande andelen som en distributör av förnybara drivmedel får beakta vid beräkningen av skyldigheten att distribuera biobrännolja enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja fullgöras. Enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja avses med överförd mängd å sin sida den överskjutande andelen av energiinnehållet i biobrännolja som en distributör av biobrännolja får beakta vid beräkningen av skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde och med den

mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet fullgöras. Den överförda mängden illustreras på bilden nedan (bild 3) och i exemplen 4–6 nedan.

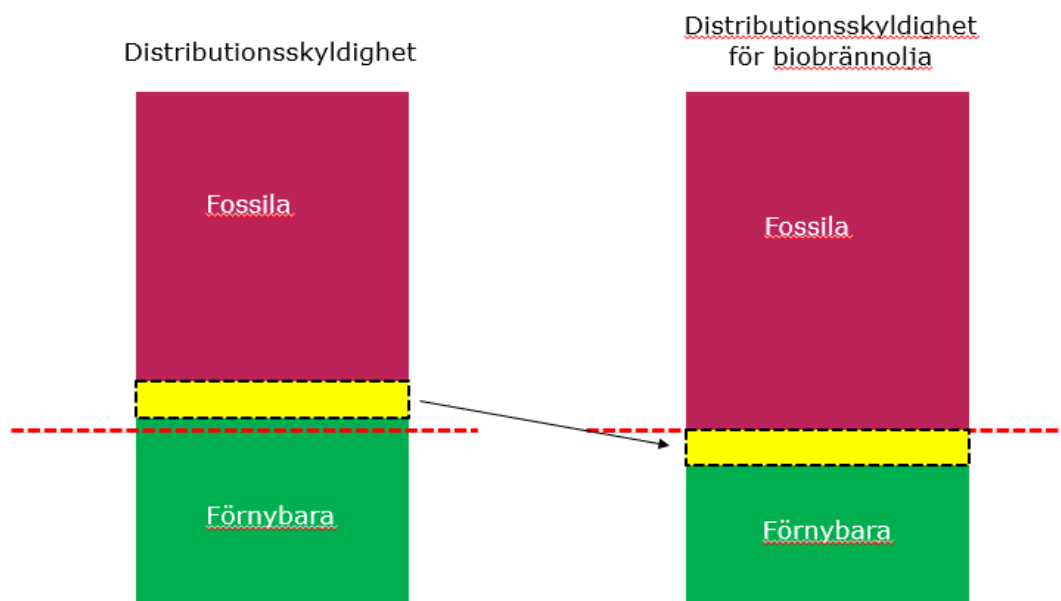

BILD 3 MÄNGD SOM ÖVERFÖRS FRÅN SKYLDIGHETEN ATT DISTRIBUTUERA FÖRNYBARA DRIVMEDEL TILL SKYLDIGHETEN ATT DISTRIBUTUERA BIOBRÄNNOLJA.

Den överförda mängden och den överskjutande delen bör ske inom ramen för samma 30 procent. Enligt 5 l § i lagen om distributionsskyldighet får en distributör, som under ett kalenderår har överskridit sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom., beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobränslen för det kalenderår då överskridandet skedde. **Den mängd som överförs dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för biobränslen fullgöras.**

Exempel 4

En distributör levererar själv till konsumtion 21 enheter förnybara drivmedel och 79 enheter fossila drivmedel år 2025. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2025 är distributionsskyldigheten 16,5 procent och därför ska distributören leverera 16,5 enheter förnybara drivmedel. Distributören har ingen överskjutande del från föregående år.

Distributören levererar också själv till konsumtion 5 enheter biobrännolja och 95 enheter lätt brännolja år 2025. Det totala energiinnehållet i de brännoljor som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2025 är distributionsskyldigheten för biobrännolja 7 procent och därför ska distributören leverera 7 enheter biobrännolja. Distributören har ingen överskjutande del från föregående år.

Distributören använder en del av den överskjutande delen 2025 för att fullgöra skyldigheten att distribuera biobrännolja under samma kalenderår. Distributören överför 2 enheter från den fullgjorda distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel till distributionsskyldigheten för biobrännolja. Då blir det 19 enheter kvar inom ramen för skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel, varav 2,5 enheter får överföras till följande år i form av överskjutande del. Tack vare de 2 mottagna enheterna fullgörs skyldigheten att leverera 7 enheter biobrännolja.

Först granskas den fullgjorda skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel:

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} - E_{\text{överförd mängd}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{21 - 2}{21 + 79} = 19 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 19 procent. Därtill granskas den överskjutande delen och den överförda mängden sammanlagt:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} &= E_{\text{förnybara}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 21 - 16,5 = 4,5 \end{aligned}$$

$$\text{Maximalt} = 0,3 * E_{\text{skyldighet}} = 0,3 * 16,5 = 5,0$$

Det maximala sammanlagda värdet för överskjutande del och överförd mängd är högre och därför får den överskjutande delen överföras i sin helhet (2,5 enheter). Därefter granskas den fullgjorda skyldigheten att distribuera biobrännolja:

$$\begin{aligned} \text{Tullgjord distributionsskyldighet för biobrännolja} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överförd mängd}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{5 + 2}{5 + 95} = 7 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten för biobrännolja är alltså 7 procent. Således fullgörs skyldigheten och ingen överskjutande del uppkommer.

Vid beräkningen av överförd mängd i procent av skyldigheten att distribuera biobrännolja används den totala skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel (distributionsskyldigheten) som nämnare. Enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja får en distributör, om denne under ett kalenderår har levererat mer biobrännolja till konsumtion än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för biobrännolja för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde och **med den mängd som överförs får fullgöras högst 30 procent av**

distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet. Dessutom enligt 5 | § i lagen om distributionsskyldighet får en distributör, som under ett kalenderår har överskridit sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom., beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobrännolja för det kalenderår då överskridandet skedde. **Den mängd som överförs dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår** då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får fullgöras högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja. Enligt 5 § i lagen om distributionsskyldighet avses med **distributionsskyldighet andelen förnybara drivmedel och förnybar el för transporter av det totala energiinnehållet i den mängd motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som distributören levererat till konsumtion.**

Skyldigheten att distribuera biobrännolja kan inte överskridas med den överförda mängden och på så sätt utnyttjas följande år. Enligt 5 | § i lagen om distributionsskyldighet får en distributör, som under ett kalenderår har överskridit sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom., beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobrännolja **för det kalenderår då överskridandet skedde.**

Exempel 5

En distributör levererar själv till konsumtion 42 enheter förnybara drivmedel och 58 enheter fossila drivmedel år 2030. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2030 är distributionsskyldigheten 34 procent och därför ska distributören leverera 34 enheter förnybara drivmedel. Från 2029 har distributören överfört en överskjutande del på 6 enheter. Dessutom mottar distributören 2 enheter från en annan distributör och överför 3 enheter till en tredje distributör. Därför anses det totala energiinnehållet i de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 47 enheter.

Distributören levererar också själv till konsumtion 7 enheter biobrännolja och 93 enheter lätt brännolja år 2030. Det totala energiinnehållet i de brännoljor som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2030 är distributionsskyldigheten för biobrännolja 10 procent och därför ska distributören leverera 10 enheter biobrännolja. Distributören har en överskjutande del som utgör 1 enhet biobrännolja från föregående år. Därför anses det totala energiinnehållet i de biobrännoljor med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 8 enheter.

Distributören använder en del av den överskjutande delen 2030 för att fullgöra skyldigheten att distribuera biobrännolja under samma kalenderår. Distributören överför 2 enheter från den fullgjorda distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel till distributionsskyldigheten för biobrännolja. Då blir det 45 enheter kvar inom ramen för skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel. Skyldigheten överskrids alltså med 11 enheter. Av dessa är det dock endast 8,2 enheter som får överföras till följande kalenderår, eftersom den överförda mängden och den mängd som överförs till följande kalenderår får vara sammanlagt högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten 2030. De resterande 2,8 enheterna kan inte användas som överförd mängd för att fullgöra skyldigheten att distribuera biobrännolja under följande år, eftersom den överförda mängden endast kan utnyttjas under det kalenderår då överskridandet

skedde. Tack vare de 2 mottagna enheterna fullgörs skyldigheten att leverera 10 enheter biobränsolja.

Först granskas den fullgjorda skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel:

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% \\ &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{överförd mängd}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{42 + 6 + 2 - 3 - 2}{42 + 58} = 45 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 45 procent. Därtill granskas den överskjutande delen och den överförda mängden sammanlagt:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} + \text{överförd mängd} &= E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 42 + 6 + 2 - 3 - 34 = 13 \end{aligned}$$

$$\text{Maximalt} = 0,3 * E_{\text{skyldighet}} = 0,3 * 34 = \mathbf{10,2}$$

Det maximala sammanlagda värdet för överskjutande del och överförd mängd är lägre och därför får den överskjutande delen inte överföras i sin helhet. Den överförda mängden är 2 enheter och därför är den överskjutande delen av förnybara drivmedel som får överföras till följande kalenderår maximalt **8,2 enheter**.

Därefter granskas den fullgjorda skyldigheten att distribuera biobränsolja:

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet för biobränsolja} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{överförd mängd}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{7 + 1 + 2}{7 + 93} = 10 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten för biobränsolja är alltså 10 procent. Således fullgörs skyldigheten och ingen överskjutande del uppkommer.

Exempel 6 (beaktande av den överskjutande delen i sin helhet)

En distributör levererar själv till konsumtion 42 enheter förnybara drivmedel och 58 enheter fossila drivmedel år 2023. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2023 är distributionsskyldigheten 13,5 procent och därför ska distributören leverera 13,5 enheter förnybara drivmedel. Från 2022 har distributören överfört en överskjutande del på 6 enheter. Dessutom mottar distributören 2 enheter från en annan distributör och överför 3 enheter till en tredje distributör. Därför anses det totala energiinnehållet i de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 47 enheter.

Distributören levererar också själv till konsumtion 3 enheter biobränsolja och 97 enheter lätt bränsolja år 2023. Det totala energiinnehållet i de bränsolja som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2023 är distributionsskyldigheten för biobränsolja 5 procent och därför ska distributören leverera 5 enheter biobränsolja. Distributören har en överskjutande del

som utgör 1 enhet biobrännolja från föregående år. Därför anses det totala energiinnehållet i de biobrännoljor med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 4 enheter.

Distributören använder en del av den överskjutande delen 2023 för att fullgöra skyldigheten att distribuera biobrännolja under samma kalenderår. Distributören överför 1 enhet från den fullgjorda distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel till distributionsskyldigheten för biobrännolja. Då blir det 46 enheter kvar inom ramen för skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel. Skyldigheten överskrids alltså med 32,5 enheter. Den överskjutande delen kan överföras i sin helhet (32,5 enheter) till 2024 i form av överskjutande del, eftersom distributören under kalenderåret 2023 får beakta den överskjutande delen i sin helhet vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret. Tack vare 1 mottagen enhet fullgörs skyldigheten att leverera 5 enheter biobrännolja.

Först granskas den fullgjorda skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel:

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% & \\ = \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{överförd mängd}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} & \\ = \frac{42 + 6 + 2 - 3 - 1}{42 + 58} = 46 \% & \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 46 procent. Därtill granskas den överskjutande delen och den överförda mängden sammanlagt:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} + \text{överförd mängd} &= E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 42 + 6 + 2 - 3 - 13,5 = 33,5 \end{aligned}$$

Den överskjutande delen kan överföras i sin helhet. Den överförda mängden är 1 enhet och därför är den överskjutande delen av förnybara drivmedel som får överföras till följande kalenderår **32,5 enheter**.

Därefter granskas den fullgjorda skyldigheten att distribuera biobrännolja:

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet för biobrännolja} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{överförd mängd}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{3 + 1 + 1}{3 + 97} = 5 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten för biobrännolja är alltså 5 procent. Således fullgörs skyldigheten och ingen överskjutande del uppkommer.

Gräns på 30 procent gällande distributionsskyldighet och tilläggsskyldighet

Andelen av distributionsskyldigheten och tilläggsskyldigheten som kan överföras till följande kalenderår kan utgöra högst 30 procent av den energimängd som motsvarar tilläggsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde. Även om det finns en separat gräns på 30 procent

gällande tilläggsskyldigheten, hör de drivmedel som omfattas av tilläggsskyldigheten till distributionsskyldigheten. Tilläggsskyldigheten är en delmängd av distributionsskyldigheten, det vill säga om tilläggsskyldigheten fullgörs och överskrids bidrar detta även till att fullgöra distributionsskyldigheten.

Exempel 7

En distributör levererar själv till konsumtion 18 enheter förnybara drivmedel och 82 enheter fossila drivmedel. Det totala energiinnehållet i de drivmedel som distributören levererar anses alltså vara 100 enheter. År 2025 är distributionsskyldigheten 16,5 procent och därför ska distributören leverera 16,5 enheter förnybara drivmedel. Distributören har alltså redan fullgjort sin skyldighet att distribuera en viss procent förnybara drivmedel.

Från 2024 har distributören överfört en överskjutande del på 5 enheter. Inga avtal har ingåtts mellan distributörer. Därför anses det totala energiinnehållet i de förnybara drivmedel med vilka distributören fullgör distributionsskyldigheten vara 23 enheter. Sammanlagt har distributören alltså en överskjutande del på 6,5 enheter. Av dessa får 5,0 enheter överföras till 2026 i form av överskjutande del, eftersom den mängd som överförs till följande kalenderår får vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten 2025.

Därtill ska distributören fullgöra en tilläggsskyldighet på 3 procentenheter, det vill säga 3 enheter år 2025. Av de förnybara drivmedel som distributören själv har levererat (sammanlagt 18 enheter) fullgör 6 enheter tilläggsskyldigheten (12 enheter fullgör endast distributionsskyldigheten och 6 enheter både distributionsskyldigheten och tilläggsskyldigheten). Tilläggsskyldigheten överskrids alltså med 3 enheter. Av dessa får 0,9 enheter överföras till 2026 i form av överskjutande del, eftersom den mängd som överförs till följande kalenderår får vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar tilläggsskyldigheten 2025.

Först granskas den fullgjorda distributionsskyldigheten:

$$\begin{aligned} \text{Fullgjord distributionsskyldighet} - \% &= \frac{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}} \\ &= \frac{18 + 5 + 0 - 0}{18 + 82} = 23 \% \end{aligned}$$

Den fullgjorda distributionsskyldigheten är alltså 23 procent. Därtill granskas den överskjutande delen:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} &= E_{\text{förnybara}} + E_{\text{överskjutande del}} + E_{\text{mottagna}} - E_{\text{överförda}} - E_{\text{skyldighet}} \\ &= 18 + 5 + 0 - 0 - 16,5 = 6,5 \end{aligned}$$

$$\text{Maximal överskjutande del} = 0,3 * E_{\text{skyldighet}} = 0,3 * 16,5 = 5,0$$

Den maximala överskjutande delen är lägre och därför får den överskjutande delen inte överföras i sin helhet (5,0 enheter får överföras).

Därefter granskas den fullgjorda tilläggsskyldigheten:

$$\text{Fullgjord tilläggsskyldighet} \% - \text{enhet} = \frac{E_{\text{bilaga A}}}{E_{\text{förnybara}} + E_{\text{fossila}}}$$

$$= \frac{6}{18 + 82} = 6 \%$$

Den fullgjorda tillägsskyldigheten är alltså 6 procent. Därtill granskas tillägsskyldighetens överskjutande del:

$$\begin{aligned} \text{Överskjutande del} &= E_{\text{bilaga A}} - E_{\text{tillägsskyldighet}} \\ &= 6 - 3 = 3 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Tillägsskyldighetens maximala överskjutande del} &= 0,3 * E_{\text{tillägsskyldighet}} = 0,3 * 3 \\ &= 0,9 \end{aligned}$$

Tillägsskyldighetens maximala överskjutande del är lägre och därför får den överskjutande delen inte överföras i sin helhet (0,9 enheter får överföras).

Precisering av massbalansen

Fullgörandet av distributionsskyldigheten följs upp på årsnivå. Om den verksamhetsmodell som distributören använder vid preciseringen av massbalansen inte orsakar några problem på årsnivå för fullgörandet av de skyldigheter som distributören åläggs i lagen om distributionsskyldighet eller för tillsynen över distributionsskyldigheten (t.ex. möjligheten att spåra fysisk kontakt genom att granska bokföringen i efterhand), kan distributören agera enligt sin verksamhetsmodell.

2.16 Avtal

2.16.1 Avtal mellan distributörer

För att fullgöra sin distributionsskyldighet, tillägsskyldighet eller skyldighet att uppfylla minimiandelen kan en distributör av förnybara drivmedel avtala om att helt eller delvis överföra skyldigheten till en annan distributör (beakta avsnitt 2.9). Distributören kan också avtala om att de råvarubegränsningsandelar som avses i 5 a § i lagen om distributionsskyldighet helt eller delvis ska överföras för att utnyttjas av en annan distributör. Vid avtalstvist eller om distributionsskyldigheten av någon annan orsak som anknyter till avtalet inte fullgörs, ansvarar varje distributör för fullgörandet av sin egen distributionsskyldighet och för de påföljder som denna lag föreskriver. En kopia av avtalet ska lämnas till Energimyndigheten i samband med den anmälan som avses i 7 § i lagen om distributionsskyldighet.

2.16.2 Avtal med leverantörer av el för transporter

En distributör får avtala om fullgörande av sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet under de förutsättningar som avses i 5 c § med en leverantör av el för transporter eller med en av leverantören befullmäktigad förmedlare. Förmedlaren kan samla en större skara leverantörer av förnybar el för transporter och för deras räkning sköta försäljningen till distributören inom ramen för ovan nämnda handel. En leverantör av el för transporter som har levererat el till konsumtion via laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten kan alltså statistiskt sälja den laddade elens förnybara andel till distributören. Distributören köper då förnybar el som distribueras via leverantörens laddningspunkter för att fullgöra sin egen distributionsskyldighet. En leverantör av el för transporter kan ingå avtal med flera olika distributörer och fördela laddningspunkterna som är tillgängliga för allmänheten mellan distributörerna. Avtalet ska gälla samma kalenderår för vilket en anmälan enligt 7 § görs, och en kopia av avtalet ska lämnas till Energimyndigheten i samband med den anmälan som avses i 7 §. Vid

avtalstvist beaktas den mängd förnybar el för transporter som anges i avtalet inte i distributionsskyldigheten.

2.16.3 Avtal med raffinaderier som använder väte som mellanprodukt

För att en distributör ska kunna fullgöra den skyldighet att uppfylla minimiandelen som föreskrivs i 5 § 4 mom. i lagen om distributionsskyldighet med sådant väte som mellanprodukt som avses i 5 § 5 mom. i lagen ska distributören avtala om fullgörande av den skyldigheten med ett raffinaderi som använder väte som mellanprodukt. Avtalet ska gälla samma kalenderår för vilket en anmälan enligt 7 § görs, och en kopia av avtalet ska lämnas till Energimyndigheten i samband med den anmälan som avses i 7 §. Vid avtalstvist beaktas den mängd väte som mellanprodukt som anges i avtalet inte i distributionsskyldigheten.

Av avtalen mellan distributören och raffinaderiet ska framgå hur skyldigheten som uppkommer av användningen av väte som mellanprodukt beräknas och hur hållbarheten hos de använda partierna av RFNBO-bränsle påvisas. För att man ska kunna anse att det är fråga om RFNBO-bränsle som används som mellanprodukt, ska distributören få ett intyg av raffinaderiet som visar att vätet som mellanprodukt uppfyller kraven i kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2023/1184 och (EU) 2023/1185.

Av avtalet ska framgå uppgifter om raffinaderier som använder väte som mellanprodukt, till exempel plats och andra bolagsuppgifter. Av avtalet ska dessutom framgå andelen konventionella drivmedel och biodrivmedel som raffinaderiet producerar med RFNBO-bränsle (andelen väte som mellanprodukt) av alla slutprodukter som producerats med RFNBO-väte. Väte som mellanprodukt kan i distributionsskyldigheten utnyttjas endast av den andel som vid raffinaderiet har använts som mellanprodukt i framställningen av transportdrivmedel.

Om det uppstår en skyldighet av användningen av väte som mellanprodukt i produktionen av biodrivmedel, ska det av avtalet framgå att den minskning av växthusgasutsläppen som uppnåtts genom användningen av väte som mellanprodukt inte beaktas i beräkningen av minskningen av växthusgasutsläppen för biodrivmedel.

Distributören ska se till att uppgifterna om väte som mellanprodukt överförs från raffinaderiet till distributören så att Energimyndigheten kan försäkra sig om att RFNBO-bränslet uppfyller kraven. Distributören ska på begäran kunna lämna till Energimyndigheten de uppgifter om uppfyllandet av hållbarhetskriterierna för de partier som använts vid raffinaderiet som behövs för fullgörandet av skyldigheten enligt avtalet. Dessa uppgifter (partiernas hållbarhetsintyg) behöver inte lämnas in i samband med anmälan om distributionsskyldighet. Alternativt kan distributören och raffinaderiet komma överens om att raffinaderiet lämnar alla uppgifter, som behövs för att säkerställa att distributionsskyldigheten uppfylls, till Energimyndigheten på distributörens vägnar. Distributören ansvarar dock alltid i sista hand för att uppgifterna lämnas till Energimyndigheten på behörigt sätt.

3 Skyldighet att distribuera bibrännolja

3.1 Allmänt om skyldigheten att distribuera bibrännolja

Genom lagen om distributionsskyldighet för bibrännolja främjas användningen av bibrännolja som ersättare av lätt brännolja vid uppvärmning, i arbetsmaskiner och i fast installerade motorer. Enligt 5 § i lagen om distributionsskyldighet för bibrännolja är en distributör som under ett kalenderår levererar minst en miljon liter lätt brännolja till konsumtion skyldig att till konsumtion leverera bibrännolja som motsvarar en viss andel av det totala energiinnehållet i den lätta brännolja och bibrännolja som levererats till konsumtion.

I lagen om distributionsskyldighet för bibrännolja förutsätts att de bibrännoljor med vilka distributören fullgör sin distributionsskyldighet ska uppfylla hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen. Distributören måste ha endera Energimyndighetens godkända hållbarhetssystem eller Europeiska kommissionens godkända frivilliga hållbarhetssystem med vilket hållbarheten av bibrännolja påvisas. De godkända hållbarhetsintygen som utfärdats på basis av det finska nationella hållbarhetssystemet eller Europeiska kommissionens godkända frivilliga system kan användas som del av hållbarhetssystemet. Krav på hållbarhetsintygets innehåll finns i 4 § i hållbarhetsförordningen (Statsrådets förordning om hållbarhetskriterierna för vissa bränslen, 6/2021).

Biobrännoljans andel av det totala energiinnehållet i den lätta brännolja och bibrännolja som en distributör levererar till konsumtion, dvs. skyldigheten att distribuera bibrännolja, presenteras i tabell 7.

TABELL 7 SKYLDIGHET ATT DISTRIBUTUERA BIOBRÄNNOLJA

År	Distributionsskyldighet, %
2021	3,0
2022	4,0
2023	5,0
2024	6,0
2025	7,0
2026	8,0
2027	9,0
2028 eller senare	10,0

Andelen bibrännoljor som framställts av livsmedels- och fodergrödor får vara högst lika stor som den maximala andel av distributionsskyldigheten för bibrännolja som Energimyndigheten fastställt med stöd av lagen om distributionsskyldighet (beakta avsnitt 2.7). Om distributören av bibrännolja har distributionsskyldighet också med stöd av lagen om distributionsskyldighet, får den maximala andelen dock vara sammanlagt högst lika stor som den av Energimyndigheten fastställda maximala andelen av det totala energiinnehåll som avses i 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Den 30 juni 2021 fastställde Energimyndigheten genom sitt [beslut \(Dnr 2140/750/2021\)](#) att den maximala andelen (s.k. crop cap-andel) biodrivmedel och biogas som framställts av livsmedels- och fodergrödor får vara 2,6 procentenheter.

Den andel som flytande bibränsle vilket framställts av livsmedels- och fodergrödor med hög risk för indirekt ändrad markanvändning utgör av distributionsskyldigheten får inte överskrida

dessa bränslens andel av det totala energiinnehållet i biobrännolja som konsumerats år 2019. För närvarande har kommissionen endast definierat palmolja som en råvara med hög ILUC-risk. Begränsningen tillämpas dock inte om det aktuella partiet flytande biobränsle är certifierat som flytande biobränsle med låg risk för indirekt ändrad markanvändning. En distributör får använda frivilliga system som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 30.4 andra stycket i RED II-direktivet för certifiering av flytande biobränsle med låg ILUC-risk.

Anmälan av skyldigheten att distribuera biobrännolja behandlas mer ingående i avsnitt [4.2](#).

Underlåtelse att iakttä distributionsskyldigheten för biobrännolja leder enligt lagen till en påföljdsavgift, vars storlek bestäms utifrån storleken på underlåtenheten⁴.

3.2 Energiinnehållet i bränslen

Med energiinnehåll i bränslen avses deras nedre värmevärde. I 2 § 5 punkten i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja anges värmevärdena för lätt brännolja och biobrännoljor (tabell 8). Dessa värden ska användas vid anmälan av hur skyldigheten har fullgjorts. Om den biobrännolja som distributören av biobrännolja använder saknas i denna punkt, ska distributören av biobrännolja själv reda ut det nedre värmevärdet för bränslet och den standard enligt vilken värmevärdet har bestämts. Distributören ska ge en fritt formulerad redogörelse för värmevärdet för en biobrännolja som saknas i förteckningen och för den standard som använts. Redogörelsen ska bifogas till anmälan om skyldigheten att distribuera biobrännolja.

TABELL 8 VÄRMEVÄRDEN SOM ANGES FÖR BRÄNSLEN I LAGEN OM DISTRIBUTIONSSKYLDIGHET FÖR BIOBRÄNNOLJA

Bränsle	Värmevärde, MJ/l
Lätt brännolja	36
Biobrännolja (FAME)	33
Syntetisk biodiesel (BTL) och motsvarande	34

3.3 Förnybara komponenter

Enligt 5 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ska distributörer av biobrännolja leverera biobrännolja till konsumtion enligt en viss procentandel som anges i lagen och som beräknas utifrån det totala energiinnehållet i den mängd lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion under det aktuella året. Med leverans till konsumtion avses enligt 2 § 4 punkten i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja frisläppande av lätt brännolja och biobrännolja för konsumtion från ett uppskovsförfarande som avses i punktskatte lagen (182/2010). Med leverans till konsumtion avses emellertid inte lätt brännolja och biobrännolja som distributören av biobrännolja använder i sin egen verksamhet.

Fullgörandet av skyldigheten att distribuera biobrännolja ska beräknas utifrån den faktiska mängden biobrännolja som levererats till konsumtion. Utgångspunkten i lagen är dock att distributören genom bokföring ska följa att denna skyldighet fullgörs. Av distributörens bokföring ska, enligt 10 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja, framgå de mängder lätt brännolja och biobrännolja som levererats till konsumtion liksom biobrännoljans energiinnehåll

⁴ Enligt 13 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja är påföljdsavgiften 0,04 €/MJ.

och övriga uppgifter som behövs för tillsynen enligt nämnda lag (t.ex. uppgifter om hållbarhet). Av bokföringen ska också framgå bland annat mängderna förnybara komponenter som har tillsatts i bränslen samt deras energiinnehåll, om energiinnehållen inte har fastställts i 2 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

3.4 Bränsle som levererats till konsumtion på Åland

I regeringens proposition 231/2006 nämns det i fråga om Åland, att genomförandet av direktivet på Åland faller inom landskapsregeringens behörighet. Således får lätt brännolja och biobrännolja som levererats till konsumtion på Åland inte inkluderas i anmälan om skyldigheten att distribuera biobrännolja gällande bränslen som levererats till konsumtion i övriga Finland. Biobrännoljor som levererats till Åland kan inte heller anses fullgöra den skyldighet att distribuera biobrännolja som uppkommit i övriga Finland, oavsett om bränslena levereras till Åland som skattefria eller skattebelagda leveranser. Det finns ingen distributionsskyldighet för biobrännolja på Åland.

3.5 Riktlinjer om skyldigheten att distribuera biobrännolja

Skattefritt frisläppande för konsumtion

Skyldigheten att distribuera biobrännolja gäller inte skattefritt frisläppande för konsumtion. Det vill säga lätt brännolja och biobrännolja som skattefritt frisläpps för konsumtion, till exempel till fartyg och diplomater, inkluderas inte i skyldigheten att distribuera biobrännolja över huvud taget.

Referensvärde

Inget eget referensvärde anges i RED II-direktivet för biobrännolja som används i arbetsmaskiner, men för detta kan man använda samma fossila referensvärde för biodrivmedel som för biobrännolja som används för uppvärmning, 80 gCO₂ekv/MJ.

Om distributören av biobrännolja inte har exakt information om slutanvändningen av biobrännoljan, kan för all biobrännolja användas ovan nämnda fossila referensvärde på 80 gCO₂ekv/MJ enligt RED II-direktivet.

Se även riktlinjerna om skyldigheten att distribuera förnybara drivmedel i avsnitt [2.14](#).

Användning i en anläggning som hör till utsläppshandeln

Enligt 1 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja är syftet med lagen att främja användningen av biobrännolja som ersättare av lätt brännolja vid uppvärmning, i arbetsmaskiner och i fast installerade motorer. Enligt nämnda lag avses med biobrännolja bränsle som är framställt av biomassa och lämpar sig att användas för uppvärmning och i fast installerade dieselmotorer och i arbetsmaskiner med dieselmotor så som det avses i 2 § 19 punkten i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994).

I lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja har det inte preciserats vad som avses med uppvärmningsanvändning. Uppvärmningsanvändning ska dock ses mot bakgrund av lagens syfte och mål. Lagens syfte anges i RP (199/2018) på följande sätt: Den viktigaste målsättningen med propositionen är att säkerställa att Finland för sin del fullgör sin skyldighet att minska utsläppen

under perioden 2021–2030 i enlighet med ansvarsfördelningsförordningen. Genom propositionen genomförs de mål i regeringsprogrammet, energi- och klimatstrategin och i Kaisu som hänför sig till skyldigheterna att minska utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn.

Med andra ord bör den uppvärmningsanvändning av biobränslen som avses i lagen om distributionsskyldighet för biobränslen omfatta de uppvärmningsplatser som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen. Till ansvarsfördelningssektorn hör transport, markanvändning och stadsstruktur, jordbruk, separat uppvärmning av byggnader, avfallshantering, F-gaser och arbetsmaskiner. Separat uppvärmning av byggnader omfattar uppvärmning av bostadsbyggnader, kommersiella och offentliga byggnader, fritidsbostäder, jordbruksbyggnader och torkanläggningar. Utsläppen från uppvärmning av byggnader delas upp mellan utsläppshandelssektorn och ansvarsfördelningssektorn. Utsläpp från el- och fjärrvärmeproduktion ingår i utsläppshandelssektorn. Ansvarsfördelningssektorn omfattar utsläpp från uppvärmning av enskilda fastigheter och små uppvärmningsanläggningar.

Energimyndighetens tolkning är att distributionsskyldigheten för biobränslen inte kan uppfyllas med bränsle som förbränns i en anläggning som hör till utsläppshandeln. Med andra ord kan samma bränsle inte användas både i utsläppshandeln som nollutsläpp och i ansvarsfördelningssektorns mål/förpliktelser.

3.6 Avtal mellan distributörer

På överföring av skyldigheten att distribuera biobränslen helt eller delvis till en annan distributör tillämpas vad som i 6 § i lagen om distributionsskyldighet föreskrivs om avtal mellan distributörer av förnybara drivmedel (beakta avsnitt 2.7). Avtal mellan distributörer av förnybara drivmedel behandlas mer ingående i avsnitt [2.15](#).

4 Upprättande av anmälan om distributionsskyldighet

4.1 Anmälan om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel

En distributör ska varje år genom en anmälan produktvis redovisa de mängder motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som distributören levererat till konsumtion under det föregående kalenderåret samt mängden väte som mellanprodukt som använts vid raffinaderiet under föregående kalenderår. En distributör som levererar förnybara drivmedel till konsumtion på grundval av ett i 6 § i lagen om distributionsskyldighet avsett avtal ska i sin anmälan om distributionsskyldighet specificera deras i avtalet angivna mängder. Anvisningarna för upprättande av anmälan om distributionsskyldighet för förnybara drivmedel och datatabellen som används som rapporteringsunderlag uppdateras senare i fråga om flexibilitetsmekanismen.

Anmälan om skyldighet att distribuera förnybara drivmedel ska innehålla följande uppgifter om de drivmedel som levererats till konsumtion under kalenderåret:

- mängder (MJ)
- uppgifter om huruvida de förnybara drivmedlen uppfyller hållbarhetskriterierna
- uppgifter om andelen förnybara drivmedel.

En distributör som ingått ett i 6 a § i lagen om distributionsskyldighet avsett avtal med en leverantör av el för transporter eller med en av leverantören befullmäktigad förmedlare ska dessutom i enlighet med 7 § i lagen om distributionsskyldighet meddela åtminstone följande uppgifter:

- 1) identifieringskoderna för de laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten och som omfattas av avtalet,
- 2) den mängd el för transporter vilken under kalenderåret levererats via laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten och som omfattas av avtalet och vilken en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015) har granskat och lämnat en rapport om.

Med identifieringskoder avses de identifieringskoder (ID-koder) som avses i infrastrukturförordningen. I praktiken ska distributören rapportera till Energimyndigheten individuella identifieringskoder för laddningspunkterna som är tillgängliga för allmänheten som ingår i avtalet. Dessa koder består av en första del som individualiserar landet och aktören och en slutdel som specificerar laddningsstationen och -punkten för en leverantör av el för transporter. Dessa identifieringskoder rapporteras till Energimyndigheten för första gången för år 2025 före utgången av mars 2026. Enligt infrastrukturförordningen ska distributörerna ha tillgång till dessa identifieringskoder senast den 14 april 2025. I rapporteringen för 2025 ska man i regel för hela året använda identifieringskoder enligt infrastrukturförordningen. Om det av någon anledning inte alls är möjligt att använda identifieringskoder enligt infrastrukturförordningen för hela 2025, har distributören i rapporteringen för 2025 möjlighet att använda tillräckligt specificerande identifieringskoder som används av leverantören av el för transporter för den tid identifieringskoder enligt infrastrukturförordningen inte är i användning. Med hjälp av identifieringskoderna ska den el för transporter som ska beaktas vid beräkningen av distributionsskyldigheten kunna spåras oavbrutet ända till enskilda laddningsstationer och laddningstillfällen för att uppfylla kraven i lagen om distributionsskyldighet.

Utifrån anteckningarna i regeringens proposition om ändring av lagen om distributionsskyldighet (RP 121/2024) anser Energimyndigheten att revisorn i första hand ska komma överens om uppdraget med leverantören av el för transporter och att revisorns rapport därför ska riktas till leverantören av el för transporter. Det viktigaste för Energimyndigheten är att distributören rapporterar mängden el för transporter som revisorn granskat och för vilken revisorn har lämnat en rapport.

Den rapport av revisorn som ska lämnas till Energimyndigheten ska innehålla ett avtal i enlighet med 6 a § i lagen om distributionsskyldighet och uppgifter om granskning av uppgifterna om rapporteringen av el för transporter enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet. Revisorn ska rikta granskningsåtgärder mot uppgifter/verifikat av leverantören av el för transporter. Uppgifterna/verifikaten innehåller uppgifter om de mängder el som under kalenderåret levererats för transporter via allmänt tillgängliga laddningsstationer som omfattas av ett avtal enligt 6 a § i lagen om distributionsskyldighet. Energimyndigheten anser att revisorns urval ska täcka minst 30 procent av den mängd el som levererats för transporter via allmänt tillgängliga laddningspunkter hos leverantören av el för transporter. I de uppgifter som lämnas till revisorn ska alla laddningstyper som använts specificeras så att revisorn kan bilda ett heltäckande urval utifrån dem. Med laddningstyp avses i detta sammanhang laddningskontakten, det vill säga information om vilken laddningskontakt (Typ 2, CCS, MCS) som har använts vid laddningen. Av revisorns rapport ska framgå vilka uppgifter om leverantören av el för transporter/den befullmäktigade förmedlaren revisorn i praktiken har granskat och hur revisorn har bedömt uppgifternas ändamålsenlighet och tillförlitlighet. Distributören ska lämna in revisorns rapport till Energimyndigheten i samband med anmälan om distributionsskyldighet enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet. Till övriga delar ska uppgifter eller verifikat om leverantören av el för transporter inte lämnas in som bilaga till anmälan om distributionsskyldighet till Energimyndigheten, om inte Energimyndigheten separat begär dem. Energimyndigheten å sin sida har till uppgift att kontrollera att de uppgifter om el för transporter som ingår i datatabellen i anmälan om distributionsskyldighet överensstämmer med uppgifterna i den rapport av revisorn som bifogats anmälan om distributionsskyldighet och med avtalet enligt 6 a § i lagen om distributionsskyldighet.

Ovan beskrivna rapporteringskrav för el som levererats för transporter gäller endast distributörer enligt lagen om distributionsskyldighet, inte leverantörer av el för transporter som inte samtidigt också uppfyller definitionen av distributör.

I fråga om flexibilitetsmekanismen ska anmälan om distributionsskyldighet innehålla uppgifter om genomförda utsläppsminskande åtgärder enligt 5 d § i lagen om distributionsskyldighet, deras minskning av växthusgasutsläpp och den tillämpliga andelen av distributionsskyldigheten.

Anmälan om distributionsskyldighet för förnybara bränslen lämnas in i [Energimyndighetens e-tjänst](#) genom ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och utredning om hållbarhetskriterier" och en informationstabell som läggs till i samband med den och som styr distributören att rapportera uppgifterna i den form som lagstiftningen kräver. Anmälan om distributionsskyldighet upprättas med iakttagande av lagen om distributionsskyldighet och denna anvisning. Användningen av ärendet och datatabellen i Energimyndighetens e-tjänst samt utarbetandet av anmälan med iakttagande av lagen om distributionsskyldighet och denna anvisning är en förutsättning för att distributören ska kunna anses ha fullgjort sin anmälningskyldighet enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet.

Varje distributör som omfattas av lagen om distributionsskyldighet ska varje kalenderår lämna en anmälan enligt nämnda lag till Energimyndigheten senast under mars månad året efter det

kalenderår som anmälan gäller. Distributörerna kan inte lämna in anmälan om distributionsskyldighet tillsammans, även om distributören för att uppfylla skyldigheterna enligt lagen om distributionsskyldighet kan avtala om att skyldigheterna uppfylls tillsammans med en annan distributör i enlighet med 6 § i lagen om distributionsskyldighet. Med anmälan om distributionsskyldighet för förnybara bränslen rapporteras samtidigt hållbarheten hos alla förnybara bränsle- och flytande biobränslepartier som verksamhetsutövaren levererat till konsumtion i enlighet med hållbarhetslagen.

Enligt 37 a § i hållbarhetslagen ska verksamhetsutövaren för att säkerställa spårbarheten av förnybara bränslen utan dröjsmål i den databas som inrättats av kommissionen föra in uppgifter om transaktioner som gäller bränslen, hållbarhetsegenskaperna hos bränslena, tillhandahållet produktionsstöd och typen av stödsystem. Noggrannheten och omfattningen av de uppgifter som verksamhetsutövaren registrerat i databasen ska verifieras i samband med den granskning som avses i 20 § i hållbarhetslagen. Ovan beskrivna skyldigheter tillämpas först när databasen i fråga tas i bruk. Energimyndigheten meddelar i ett senare skede närmare föreskrifter om tidsfristerna för ibruktagandet av databasen och om rapporteringskraven för distributören.

Anmälan om distributionsskyldighet enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet består av ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och redogörelse för hållbarhetskriterier" som lämnas in i Energimyndighetens e-tjänst och av en informationstabell som läggs till den och som har publicerats på Energimyndighetens [webbplats](#).

I anmälan om distributionsskyldighet anges distributörens uppgifter, distributörens kontaktperson, produktvisa uppgifter om mängden motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biobränslen, biogas och förnybara flytande och gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung samt produktvis mängden väte som mellanprodukt som använts vid raffinaderiet under föregående kalenderår. Därtill anmäls uppgifter om överensstämmelse med hållbarhetskriterierna och andelen förnybara drivmedel. Anmälan om distributionsskyldighet ska lämnas in ifylld enligt anvisningarna i Energimyndighetens e-tjänst. Tjänstens bruksanvisning finns på Energimyndighetens webbplats.

I anmälan om distributionsskyldighet anges i en excel-tabell detaljerade uppgifter om mängden motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biobränslen, biogas och förnybara flytande och gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung samt produktvis mängden väte som mellanprodukt som använts vid raffinaderiet under föregående kalenderår. Därtill anmäls uppgifter om överensstämmelse med hållbarhetskriterierna och andelen förnybara drivmedel. Datatabellen ska lämnas in som en Excel-fil (xlsx-filty) och ifylld enligt anvisningarna i avsnitt [4.3](#).

Anmälan om distributionsskyldighet för föregående kalenderår samt den ifyllda informationstabellen som bilaga till anmälan ska under mars månad efter det kalenderår som anmälan gäller lämnas in i Energimyndighetens e-tjänst med ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och utredning om hållbarhetskriterier". Bruksanvisningen för Energimyndighetens e-tjänst finns på Energimyndighetens [webbplats](#).

Energimyndigheten ger vid behov råd i frågor som gäller anmälan om distributionsskyldighet. Frågor kan skickas per e-post till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi.

4.2 Anmälan om skyldighet att distribuera biobrännolja

En distributör ska varje år genom en anmälan till Energimyndigheten produktvis redovisa de mängder lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion under det

föregående kalenderåret. Anmälan om skyldighet att distribuera biobrännolja ska innehålla följande uppgifter om de bränslen som levererats till konsumtion under kalenderåret:

- mängder (MJ)
- uppgifter om huruvida biobrännoljorna uppfyller hållbarhetskriterierna
- andra omständigheter som är betydelsefulla med tanke på bedömningen av att de anmälda uppgifterna är tillräckliga och korrekta.

Anmälan om distributionsskyldighet för biobrännolja lämnas in i [Energimyndighetens e-tjänst](#) genom ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och utredning om hållbarhetskriterier" och en informationstabell som läggs till i samband med den och som styr distributören att rapportera uppgifterna i den form som lagstiftningen kräver. Anmälan om distributionsskyldighet för biobrännolja görs med iakttagande av lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja och denna anvisning. Distributören ska använda Energimyndighetens anmälningsblankett och data-tabell i myndighetens e-tjänst samt upprätta anmälan med iakttagande av lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja och denna anvisning för att distributören ska anses ha fullgjort sin anmälningskyldighet enligt 9 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

Varje distributör som omfattas av lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ska varje kalenderår lämna en anmälan enligt nämnda lag till Energimyndigheten senast under mars månad året efter det kalenderår som anmälan gäller. Distributörer av biobrännolja kan inte lämna in en gemensam anmälan enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja, även om en distributör av biobrännolja kan ingå avtal med en annan distributör för att fullgöra skyldigheterna att distribuera biobrännolja enligt nämnda lag. Med anmälan om distributionsskyldighet för biobrännolja rapporteras samtidigt hållbarheten hos alla förnybara bränsle- och flytande biobränslepartier som distributören levererat till konsumtion i enlighet med hållbarhetslagen.

Anmälan om distributionsskyldighet enligt 9 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja består av ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och redogörelse för hållbarhetskriterier" som lämnas in i Energimyndighetens e-tjänst och av en informationstabell som läggs till den och som har publicerats på Energimyndighetens [webbplats](#).

I anmälan om skyldighet att distribuera biobrännolja lämnas uppgifter om distributören av biobrännolja, kontaktperson för anmälan samt produktvisa uppgifter om mängden lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion, uppgifter om huruvida biobrännoljorna uppfyller hållbarhetskriterierna och uppgifter om andelen biobrännolja. Anmälan om distributionsskyldighet för biobrännolja ska lämnas in ifylld enligt anvisningarna i Energimyndighetens e-tjänst. Tjänstens bruksanvisning finns på Energimyndighetens [webbplats](#).

Datatabellen är en Exceltabell, som fylls i med detaljerade produktvisa uppgifter om mängden lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion, uppgifter om huruvida biobrännoljorna uppfyller hållbarhetskriterierna och uppgifter om andelen biobrännolja. Datatabellen ska lämnas in som en Excelfil (xlsx-filty) och ifylld enligt anvisningarna i avsnitt [4.3](#).

Anmälan om distributionsskyldighet för biobrännolja för föregående kalenderår samt den ifyllda informationstabellen som bilaga till anmälan ska under mars månad efter det kalenderår som

anmälan gäller lämnas in i Energimyndighetens e-tjänst med ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och utredning om hållbarhetskriterier". Bruksanvisningen för Energimyndighetens e-tjänst finns på Energimyndighetens webbplats.

Energimyndigheten ger vid behov råd vid frågor om ifyllandet av anmälningsblanketten för distributionsskyldighet för biobränslen och datatabellen. Frågor kan skickas per e-post till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi.

4.3 Anvisningar för ifyllande av datatabellen

Detta avsnitt innehåller anvisningar för ifyllande av datatabellen. Fyll i datatabellen så exakt och omsorgsfullt som möjligt och i enlighet med dessa anvisningar. Informationstabellen ska skickas som en Excel-fil (.xlsx-filtyyp). Man får inte själv låsa eller skydda tabellen med lösenord, utan de begärda uppgifterna ska kunna kopieras från tabellen.

Datatabellen består av flikarna "Sammandrag (Distributionsskyldighet)", "Sammandrag (Biobränslen JV)", "Förnybara", "Fossila" och "El för transporter (Distributionsskyldighet)".

På flikarna "Sammandrag" i tabellen anges drivmedelsleverantörens/distributörens namn och året som rapporteringen gäller. På flikarna anges även en eventuellt överförd skyldighet utifrån avtal med andra drivmedelsleverantörer/distributörer (beakta avsnitt 2.7). På fliken "Sammandrag (Distributionsskyldighet)" anges också uppgifter om eventuellt väte som mellanprodukt. De övriga uppgifterna på Sammanfattningsflikarna kopieras automatiskt från de övriga flikarna i arbetsboken. Distributören uppger på flikarna "Fossila", "Förnybara" och "El för transporter (Distributionsskyldighet)" uppgifter enligt lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobränslen. På fliken "Förnybara" rapporteras hållbarheten hos biodrivmedel och flytande biobränslen.

4.3.1 Allmänt om ifyllande av tabellen

Tabellens vita celler är till för inmatning av uppgifter. I de grå cellerna räknar Excel ut värdena utifrån de inmatade uppgifterna. En del av de grå cellerna kan bli vita beroende på vilka uppgifter som ifylls i andra kolumner. I så fall anges i cellen att man ska mata in ett värde i den. Cellerna på rad 4 ger ytterligare anvisningar om ifyllandet av varje kolumn. Alla uppgifter som krävs ska ifyllas noggrant och korrekt i enlighet med anvisningarna. Om en uppgift inte finns tillgänglig, ska svaret på punkten i fråga vara t.ex. okänt, ej tillgängligt eller N/A och orsaken till att uppgiften saknas ska alltid motiveras i kolumnen Tilläggsuppgifter. På rad 3 visas en anmärkning, om uppgifter saknas i en cell i kolumnen.

Drivmedel som levererats till konsumtion och uppgifterna om dem rapporteras på flikarna "Fossila" och "Förnybara" enligt flikarnas namn. Uppgifterna rapporteras enligt beskrivningarna i tabellrubrikerna och på rubrikraderna. Om rubrikerna försvinner helt eller bara visas delvis, får man fram rubrikerna igen genom att ändra bredden på kolumnen. Uppgifterna om el för transporter rapporteras på fliken "El för transporter (Distributionsskyldighet)".

Uppgifterna om drivmedel kan fyllas i genom att välja rätt alternativ i rullgardinsmenyn i varje kolumn och genom att fylla i textfälten med uppgifter om de specifika drivmedlen. Alternativt kan uppgifter om drivmedlen klistras in i kolumnerna från verksamhetsutövarens egen Exceltabell. När man klistrar in uppgifter från andra tabeller ska man se till att alla uppgifter skrivs i exakt rätt form, för att Exceltabellen ska kunna identifiera dem och automatiskt räkna ut informationen om drivmedlet.

Flytande bränslen anges i liter och gasformiga bränslen anges i kilogram. Vid behov anger tabellen att man ska fylla i enheten för bränslemängden.

4.3.2 Bränslen

Drivmedlen ska rapporteras enligt drivmedelsklass. Drivmedelsklasserna för drivmedel som ska rapporteras med stöd av lagen om distributionsskyldighet bestäms enligt produktgrupperna i skattetabellen i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), det vill säga enligt de så kallade skatteklasserna. Bränslen som inte ingår i produktgrupperna i skattetabellen bestäms enligt grupperingen i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen, statistikcentralens bränsleklassificering eller annan motsvarande gruppering.

Tabellen identifierar produktgrupperna inom punktbeskattningen av flytande bränslen och dessutom några andra drivmedelsklasser. De drivmedelsklasser som tabellen identifierar anges i avsnitten [4.3.3](#) och [4.3.4](#). De drivmedelsklasser som tidigare användes inom distributionsskyldigheten (T = dubbelräknas och R = hållbar) ändrades från början av 2021, eftersom dubbelräkningen har övergivits helt efter 2020. Således motsvarar de tidigare klasserna R och T nu klasserna inom punktbeskattningen R (= produkten uppfyller hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen) och T (= produkten uppfyller hållbarhetskriterierna i hållbarhetslagen och har producerats av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin). När ett förnybart drivmedel för vilket det nedre värmevärdet inte har angetts i 2 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet levereras till konsumtion, ska distributören i samband med den anmälan som avses i 7 § i nämnda lag ange värmevärdet för det förnybara drivmedlet i fråga och den standard enligt vilken värmevärdet har bestämts. För sådana drivmedel anger tabellen inte automatiskt ett antaget värmevärde på drivmedlets rad, utan distributören är tvungen att själv fylla i värmevärdet i tabellen. I kolumnen Tilläggsuppgifter bör man också ange enligt vilken standard värmevärdet har beräknats. Om distributören vill mata in ett sådant drivmedel i tabellen vars egenskaper avviker från de värden som tabellen ger, ska distributören själv namnge det aktuella drivmedlet genom att lägga till "(egen)" efter drivmedlets namn. Valet gör det möjligt att ändra alla inmatningsfält på det aktuella drivmedlets rad i tabellen, men det måste finnas tydliga grunder för vissa ändringar. Energimyndigheten bedömer om grunderna räcker till.

Drivmedel som levererats till konsumtion ska rapporteras per parti. Med parti avses drivmedelsleveranser som har likadana rapporterbara egenskaper. I fråga om förnybara drivmedel och flytande biobränslen täcker partiet i detta sammanhang alla bränsleleveranser med samma hållbarhetsegenskaper. Detta gör det möjligt att slå samman enskilda drivmedelspartier i rapporteringen, om de har samma egenskaper.

4.3.3 Rapportering av fossila bränslen

Fossila bränslen rapporteras på fliken "Fossila". Det är obligatoriskt att fylla i de gröna kolumnerna i tabellen, oberoende av till vilken lags tillämpningsområde partiet man rapporterar uppgifter om hör. I de gröna kolumnerna rapporterar man bland annat vilket bränsle det handlar om och uppgifter om mängden bränsle som levererats till konsumtion. Uppgifterna enligt lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ifylls i de gula kolumnerna. Tabellen identifierar följande fossila bränslen:

- Dieselolja
- Dieselolja para
- Etanoldiesel

- ETBE
- Lätt brännolja
- Lätt brännolja svavelfri
- Metanol
- Motorbensin
- MTBE
- Flytgas
- Flytande naturgas
- Komprimerad naturgas
- Väte (icke-förnybart bränsle av icke-biologiskt ursprung)
- TAE
- TAME

Som nedre värmevärde för fossila bränslen de värden som anges i lagen om distributionsskyldighet. Excel ger automatiskt värmevärdet för de drivmedel som nämns i lagen om distributionsskyldighet. Det nedre värmevärdet för sådana fossila bränslen och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som inte nämns i lagen om distributionsskyldighet ska anges separat i kolumnen "LHV (MJ/l eller MJ/kg, enligt enheten för bränslemängden)". Värmevärdet ska fastställas på egen hand enligt en lämplig standard. Vid anmälan av värmevärde ska man i kolumnen Tilläggsuppgifter ange enligt vilken standard värmevärdet har fastställts.

4.3.4 Rapportering av förnybara drivmedel och flytande biobränslen

På fliken "Förnybara" anmäls alla förnybara drivmedel och biobränslen per drivmedelsklass (även ej hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen). Det är obligatoriskt att fylla i de gröna kolumnerna i tabellen (förutom uppgifterna om hållbarhet), oberoende av till vilken lags tillämpningsområde partiet man rapporterar uppgifter om hör. I de gröna kolumnerna rapporterar man bland annat vilket bränsle det handlar om, uppgifter om mängden bränsle som levererats till konsumtion och uppgifter om uppfyllande av hållbarhetskriterierna (de gröna kolumnerna B–G, U–AF och AI–AK). Uppgifterna enligt lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ifylls i de gula kolumnerna. I fråga om råvaror för förnybara bränslen av annat än biologiskt ursprung lämnas kolumnerna R, T, U–Z och AF tomma (cellerna är som standard grå).

Tabellen identifierar följande förnybara drivmedel och flytande biobränslen:

• Biobensin	• Flytande biometan
• Biobensin R	• Flytande biometan R
• Biobensin T	• Flytande biometan T
• Biodieselolja	• Komprimerad biometan
• Biodieselolja R	• Komprimerad biometan R
• Biodieselolja T	• Komprimerad biometan T
• Biodieselolja P	• Metan (RFNBO)
• Biodieselolja P R	• Metan (icke-hållbar RFNBO)
• Biodieselolja P T	• Väte (RFNBO)
• Bioetanol	• Väte (icke-hållbar RFNBO)
• Bioetanol R	• Etanol (RFNBO)
• Bioetanol T	• Etanol (icke-hållbar RFNBO)
• Bioflytgas	• Metanol (RFNBO)
• Bioflytgas R	• Metanol (icke-hållbar RFNBO)

- Bioflytgas T
- Biobrännolja (FAME)
- Biobrännolja R (FAME)
- Biobrännolja T (FAME)
- Biobrännolja (BTL)
- Biobrännolja R (BTL)
- Biobrännolja T (BTL)
- Etanoldiesel
- Etanoldiesel R
- Etanoldiesel T
- ETBE
- ETBE R
- ETBE T
- Metanol
- Metanol R
- Metanol T
- MTBE
- MTBE R
- MTBE T
- Motorbensin (RFNBO)
- Motorbensin (icke-hållbar RFNBO)
- Dieselolja (RFNBO)
- Dieselolja (icke-hållbar RFNBO)
- TAE
- TAE R
- TAE T
- TAME
- TAME R
- TAME T
- Samprocessad olja som har biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung och som används som ersättning för bensin
- Samprocessad olja som har biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung och som används som ersättning för diesel

Förklaring av förkortningarna:

R - produkten uppfyller hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen

T - produkten uppfyller hållbarhetskriterierna i hållbarhetslagen och har producerats av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin

P - paraffinisk dieselolja

Som nedre värmevärde för förnybara drivmedel och flytande biobränslen används de värden som fastställts i lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja. Excel ger automatiskt värmevärdet för de drivmedel som nämns i lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

Lag som tillämpas på drivmedelspartiet – i den här kolumnen anges den eller de lagar som tillämpas på drivmedelspartiet. I tabellen kan du rapportera distributionsskyldigheten för förnybara drivmedel (även frivillig distributionsskyldighet) och uppgifter om distributionsskyldigheten för biobrännolja. Du kan ta bort valet helt genom att klicka på Delete. Det är inte nödvändigt att manuellt mata in den lag som ska tillämpas för varje drivmedelsparti, utan du kan kopiera ditt tidigare val så att det gäller flera drivmedelspartier genom att dra i cellens nedre högra hörn.

Leveransland för drivmedlet – i den här kolumnen anges det land dit drivmedelsleverantören har levererat drivmedlet. Endast Finland kan vara leveransland för drivmedlet. Välj Finland i listan eller skriv in det själv.

Råvara – i den här kolumnen anges råvaran till partiet av förnybart drivmedel eller flytande biobränsle. Ange namnet på råvaran på svenska eller finska. I fråga om partier av förnybara drivmedel av annat än biologiskt ursprung lämnas kolumnen tom (som standard grå).

Råvarugrupp – i den här kolumnen väljs på listan den råvarugrupp som råvaran till drivmedelspartiet hör till. Utifrån råvarugrupp beräknas den maximala andelen biodrivmedel, biogas och biobrännoljor som framställts av livsmedels- och fodergrödor. I fråga om partier av förnybara drivmedel av annat än biologiskt ursprung lämnas kolumnen tom (som standard grå).

Utsläppsminskning enligt hållbarhetslagen (%) – i den här kolumnen anges bränslets utsläppsminskning enligt hållbarhetslagen. Utsläppsminskningen anges i procent och vid beräkningen bör man tillämpa beräkningsprinciper som fastställts i ett godkänt hållbarhetssystem.

Biodrivmedel och flytande biobränsle som kräver särskild uppmärksamhet

Drivmedel som utgörs av en fossil komponent och en biokomponent (**MTBE, TAME, ETBE** och **TAAE**) anmäls på fliken "Förnybara". Som mängd anges partiets hela mängd (bioandel + fossil andel). Excel beräknar energiinnehållet för hela drivmedelspartiet med beaktande av partiets bioandel och fossila andel. Det är bara en hållbar bioandel som kan fullgöra distributionsskyldigheten.

För en del drivmedel ska du själv ange det nedre värmevärdet (LHV) i kolumnen "LHV (MJ/l eller MJ/kg, enligt enhet för bränslemängden)". För dessa drivmedel ska du i kolumnen Tilläggsuppgifter uppges enligt vilken standard värmevärdet har fastställts.

4.3.5 Rapportering om hållbarheten hos förnybara drivmedel och flytande biobränslen

På fliken "Förnybara" i tabellen anmäls hållbarheten hos förnybara drivmedel och flytande biobränslen som levererats till konsumtion i enlighet med hållbarhetslagen. I de gröna kolumnerna i tabellen rapporteras bland annat uppgifter om uppfyllande av hållbarhetskriterierna. För rapportering av hållbarhet ombes följande uppgifter:

- råvara
- råvarans ursprungsland
- råvaruleverantör
- område där råvaran produceras/anskaffas
- Typ av stödsystem, om produktionen av bränslepartiet har beviljats stöd
- påvisande av hållbarhet (nationellt system/frivilligt system/hållbarhetsintyg (nationellt hållbarhetssystem)/hållbarhetsintyg (frivilligt hållbarhetssystem))
- drivmedlets ursprungsland
- leveransland för drivmedlet
- datum då den anläggning som producerar drivmedel inledde verksamheten (verksamheten inleddes senast den 5 oktober 2015/verksamheten inleddes mellan den 6 oktober 2015 och den 31 december 2020/verksamheten inleddes den 1 januari 2021 eller senare)
- avfall, restprodukt, cellulosa från icke-livsmedel och material som innehåller både cellulosa och lignin (identifierat beslut, dnr)

Minskningen av växthusgasutsläppen ska vara minst 50 procent, om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats eller framställts på en anläggning som inledde verksamheten senast den 5 oktober 2015. Minskningen av växthusgasutsläppen ska vara minst 60 procent, om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats eller framställts på en anläggning som inledde verksamheten mellan den 6 oktober 2015 och den 31 december 2020. Minskningen

ska vara minst 65 procent om anläggningen har inlett verksamheten efter datumet ovan. Om verksamhetsutövaren inte känner till när anläggningen som framställt biodrivmedlet eller det flytande bibränslet har inlett sin verksamhet, bör det antas att anläggningen har inlett verksamheten efter den 31 december 2020 och att den minskning av växthusgasutsläppen som krävs är minst 65 procent. Minskningen av växthusgasutsläppen från RFNBO-bränslen ska vara minst 70 procent.

4.3.6 Rapportering av väte som mellanprodukt

Uppgifterna om väte som mellanprodukt ska beaktas vid uppfyllandet av tilläggsskyldigheten för distributionsskyldigheten (uppfyllandet av skyldigheten till följd av raffinaderiet och väte som mellanprodukt) rapporteras på fliken "Sammandrag (Distributionsskyldighet)" i tabellen.

Utöver det ovan nämnda ska övriga uppgifter som krävs för väte som mellanprodukt (se avsnitt [2.5.1](#)) rapporteras i enlighet med Energimyndighetens anvisning till verksamhetsutövare om RFNBO med en separat Excel-tabell för redogörelsen för hållbarhetskriterierna, som finns på Energimyndighetens [webbplats](#).

4.3.7 Rapportering av el för transporter

Uppgifterna om el för transporter rapporteras på fliken "El för transporter (Distributionsskyldighet)".

I kolumnen **identifikationskod för en allmänt tillgänglig laddningspunkt** anges den individuella identifikationskoden (ID-koden) för en allmänt tillgänglig laddningspunkt enligt förordningen om distributionsinfrastruktur, som består av en första del som specificerar landet och aktören och en slutdel som specificerar laddningsstationen och laddningspunkten för leverantör av el för transporter (se avsnitt [4.1](#)).

I kolumnen **leverantör för konsumtion väljs** den part som har levererat el för transporter för förbrukning (distributören själv / kredit från leverantör av el för transport)

I kolumnen Eltillförsel väljer du rätt sätt för elinmatningen (se avsnitt [2.2.2](#)).

I kWh-kolumnen anges den **mängd el för transporter som levererats till konsumtion via laddningspunkten under kalenderåret** via en allmänt tillgänglig laddningspunkt (kWh).

4.3.8 Rapportering av flexibilitetsmekanismen

Tabellen och anvisningarna för ifyllandet uppdateras senare i fråga om flexibilitetsmekanismen.

5 Handläggning av anmälan om distributionsskyldighet vid Energimyndigheten

5.1 Handläggning av anmälan och språk

Energimyndigheten handlägger distributörens anmälan enligt principerna i förvaltningslagen (434/2003).

I enlighet med språklagen (423/2003) kan distributörens anmälan fyllas i på antingen svenska eller finska. Energimyndigheten handlägger anmälan på det språk som den anhängiggjorts på.

Distributörens anmälan lämnas i [Energimyndighetens e-tjänst](#) med ärendet "Anmälan om distributionsskyldighet och utredning om hållbarhetskriterier". Bruksanvisningen för Energimyndighetens e-tjänst finns på Energimyndighetens [webbplats](#). Distributörens anmälan blir anhängig vid Energimyndigheten när den har lämnats in på behörigt sätt i Energimyndighetens e-tjänst.

Vid behov kan Energimyndigheten be distributören att komplettera sin anmälan eller ge en tilläggsutredning i ärendet via Energimyndighetens e-tjänst. Även distributören har efter att blanketten har lämnats in möjlighet att på eget initiativ komplettera sin anmälan genom att be Energimyndigheten returnera blanketten för komplettering i e-tjänsten. Begäran om komplettering av anmälan på eget initiativ lämnas per e-post till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi och som kopia till kirjaamo@energiavirasto.fi. Därefter returnera Energimyndigheten ärendet för komplettering i e-tjänsten.

Energimyndigheten ger distributören en kvittens i ärendet när anmälan är färdigbehandlad.

5.2 Offentlighetsfrågor gällande anmälan

Energimyndigheten iakttar offentlighetslagen (lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, 621/1999) i sin verksamhet. Alla uppgifter som lämnats till Energimyndigheten är därmed i princip offentliga. Undantag utgör uppgifter som kan anses vara sekretessbelagda enligt 24 § i offentlighetslagen.

Att eventuella uppgifter är sekretessbelagda ska meddelas på anmälningsblanketten. Distributören ska motivera varför och med stöd av vilken bestämmelse i offentlighetslagen som uppgifterna är sekretessbelagda. Distributören ska även specificera de uppgifter som denne anser är sekretessbelagda. Om Energimyndigheten har en avvikande åsikt om huruvida uppgifterna ska vara konfidentiella, kommer distributören att beredas möjlighet att framföra sin åsikt i sekretessfrågan. Energimyndigheten beslutar huruvida uppgifterna i beslutet är sekretessbelagda.

6 Distributörens skyldigheter

6.1 Anmälningsskyldighet

I lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja finns bestämmelser om distributörens anmälnings- och bokföringsskyldighet.

Enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet ska en distributör varje år genom en anmälan till Energimyndigheten senast under mars månad året efter det kalenderår som anmälan avser produktvis redovisa de mängder motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung och förnybar el för transporter som distributören levererat till konsumtion under det föregående kalenderåret samt de mängder väte som mellanprodukt som använts vid ett raffinaderi under det föregående kalenderåret. En distributör som ingått ett i 6 a § avsett avtal med en leverantör av el för transporter eller med en av leverantören befullmäktigad förmedlare ska dessutom meddela åtminstone följande uppgifter:

- 1) identifieringskoderna för de laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten och som omfattas av avtalet,
- 2) den mängd el för transporter vilken under kalenderåret levererats via laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten och som omfattas av avtalet och vilken en revisor som avses i revisionslagen ([1141/2015](#)) har granskat och lämnat en rapport om.

Anmälan ska dessutom innehålla information om hur det har visats att biodrivmedelspartierna, biogaspartierna och partierna med förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung uppfyller hållbarhetskriterierna samt om andelarna sådana biodrivmedel, sådan biogas och sådana förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som avses i 5 § 3 och 4 mom. och 5 a § i lagen om distributionsskyldighet. Anmälan ska även innehålla information om de i 5 d § i lagen om distributionsskyldighet avsedda utsläppsminskande åtgärder som genomförts, den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom åtgärderna och den andel av distributionsskyldigheten som ska tillämpas.

Enligt 9 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ska en distributör varje år genom en anmälan till Energimyndigheten produktvis redovisa de mängder lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion under det föregående kalenderåret. Anmälan ska lämnas senast under mars månad året efter det kalenderår som anmälan gäller. Anmälan ska dessutom innehålla information om hur det har visats att biobrännoljepartierna uppfyller hållbarhetskriterierna och om andelen av sådana biodrivmedel som avses i 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

Enligt 6 § i lagen om distributionsskyldighet kan en distributör, för att fullgöra sin distributionskyldighet, tilläggsskyldighet eller skyldighet att uppfylla minimiandelen, avtala om att helt eller delvis överföra skyldigheten till en annan distributör. Distributören kan också avtala om att de råvarubegränsningsandelar som avses i 5 a § i lagen om distributionsskyldighet helt eller delvis ska överföras för att utnyttjas av en annan distributör. Enligt 6 a § i lagen om distributionsskyldighet får en distributör avtala om fullgörande av sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom. i lagen under de förutsättningar som avses i 5 c § i lagen med en leverantör av el för transporter eller med en av leverantören befullmäktigad förmedlare. Enligt 6 b § i lagen om distributionsskyldighet ska en distributör för att kunna fullgöra den skyldighet att uppfylla minimiandelen som föreskrivs i 5 § 4 mom. i lagen med sådant väte som mellanprodukt som avses i 5 § 5 mom.

i lagen ska distributören avtala om fullgörande av den skyldigheten med ett raffinaderi som använder väte som mellanprodukt. Enligt 8 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja kan en distributör också avtala om att helt eller delvis överföra distributionsskyldigheten till en annan distributör. Avtal mellan distributörer som avses i lagen om distributionsskyldighet behandlas mer ingående i avsnitt [2.15](#) och avtal mellan distributörer som avses i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja i avsnitt [3.6](#). En kopia av avtalen ska lämnas till Energimyndigheten i samband med den anmälan som avses i 7 § i lagen om distributionsskyldighet och 9 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

Distributörerna kan lämna in uppgifterna antingen tillsammans eller separat. Av separat inlämnade anmälningar från avtalsparterna ska det dock exakt framgå hur skyldigheterna i lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja samt överföringen av råvarubegränsningsandelar har skötts mellan distributörerna.

Distributören kan inte avtala med en annan distributör om fullgörandet av anmälningsskyldigheten, utan varje distributör som omfattas av lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ska lämna en egen anmälan enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet och 9 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

6.2 Bokföringsskyldighet

Bestämmelser om distributörens bokföringsskyldighet finns i 8 § i lagen om distributionsskyldighet och 10 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja. Enligt 8 § i lagen om distributionsskyldighet ska av distributörens bokföring framgå de mängder motorbensin, dieselolja, naturgas, el för transporter, biodrivmedel, biogas, förnybar el för transporter och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som levererats till konsumtion liksom energiinnehållet i biodrivmedlen, biogasen, de förnybara bränslena av icke-biologiskt ursprung och den förnybara elen för transporter samt övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av lagen om distributionsskyldighet (t.ex. uppgifter om hållbarhet). Av distributörens bokföring ska, enligt 10 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja, framgå de mängder lätt brännolja och biobrännolja som levererats till konsumtion liksom biobrännoljans energiinnehåll och övriga uppgifter som behövs för tillsynen enligt nämnda lag (t.ex. uppgifter om hållbarhet). Av bokföringen ska alltså framgå de uppgifter som är väsentliga med avseende på Energimyndighetens tillsyn över efterlevnaden.

Bestämmelser om förvaringstiden och förvaringssättet för bokföringsmaterial finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ([768/2016](#)). Bokföringsuppgifterna ska förvaras i sex kalenderår. Bestämmelserna om den kortaste tid som bokföringsuppgifterna ska förvaras har utfärdats för att man från distributören under tillräckligt lång tid ska kunna erhålla de uppgifter som behövs för tillsynen.

6.3 Påföljdsavgift

Om en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet inte har levererat förnybara drivmedel till konsumtion i enlighet med vad som föreskrivs i 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet, ska Energimyndigheten påföra distributören en påföljdsavgift för underlåtenhet att fullgöra distributionsskyldigheten. Avgiften är 0,04 euro per megajoule. Om en distributör inte har levererat biodrivmedel, biogas och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung till konsumtion i enlighet med vad som föreskrivs i 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet, ska Energimyndigheten påföra distributören en påföljdsavgift för underlåtenhet att fullgöra tilläggskyldig-

heten. Avgiften är 0,03 euro per megajoule. Om en distributör inte har uppfyllt vad som föreskrivs i 5 § 4 mom. om minimiandelen av distributionsskyldigheten ska Energimyndigheten påföra denne en påföljdsavgift för underlåtenhet att uppfylla minimiandelen av distributionsskyldigheten. Storleken på påföljdsavgiften är 0,055 euro per megajoule.

Under åren 2024–2027 tillämpas en avvikande nivåindelning för påföljdsavgifter:

Om en distributör inte har fullgjort sin distributionsskyldighet enligt 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet under åren 2024–2027, ska Energimyndigheten påföra denne en påföljdsavgift för underlåtenhet att uppfylla distributionsskyldigheten. Storleken på avgiften är:

- 1) 0,04 euro per megajoule för den del som understiger 13,5 procentenheter;*
- 2) 0,025 euro per megajoule för den del som ligger mellan 13,5 och 18 procentenheter;*
- 3) 0,0175 euro per megajoule för den del som överstiger 18 procentenheter.*

Om en distributör inte har fullgjort sin tilläggsskyldighet enligt 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet under åren 2024–2027, ska Energimyndigheten påföra denne en påföljdsavgift för underlåtenhet att uppfylla tilläggsskyldigheten. Storleken på avgiften är:

- 1) 0,03 euro per megajoule upp till 2 procentenheter;*
- 2) 0,024 euro per megajoule för den del som överstiger 2 procentenheter.*

Om en distributör av biobrännolja inte har levererat biobrännolja för konsumtion i enlighet med 5 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja, ska Energimyndigheten påföra distributören en påföljdssavgift som uppgår till 0,04 euro per megajoule.

Påföljdsavgiften för underlåtenhet att fullgöra distributionsskyldigheten fastställs utifrån den skyldighet som beräknas enligt 5 § 1 och 2 mom. samt 5 c och 5 d § i lagen om distributionsskyldighet, till den del distributören inte har fullgjort sin skyldighet enligt den anmälan som denne lämnat in i enlighet med 7 § 1 mom. Påföljdsavgiften för underlåtenhet att fullgöra tilläggsskyldigheten och minimiandelen av distributionsskyldigheten fastställs för tilläggsskyldigheten utifrån den skyldighet som beräknas enligt 5 § 3 och 5 mom., och för minimiandelen av distributionsskyldigheten utifrån den skyldighet som beräknas enligt 5 § 4 och 5 mom., till den del distributören inte har fullgjort sin skyldighet enligt den anmälan som denne lämnat in i enlighet med 7 § 1 mom.

Påföljdsavgiften beräknas på den mängd biobrännolja som en distributör av biobrännolja är skyldig att leverera till konsumtion enligt 5 § 1 och 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja, till den del distributören inte har fullgjort sin distributionsskyldighet enligt den anmälan som denne lämnat in i enlighet med 9 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja.

Påföljdsavgifterna ska påföras under det kalenderår då den anmälan som avses i 7 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet och 9 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja har lämnats eller borde ha lämnats. Om påföljdsavgifterna, på grund av att en distributör helt eller delvis försummat sin redovisningsskyldighet eller lämnat en bristfällig, vilseledande eller felaktig anmälan, inte alls blivit påförda eller påförts till ett för lågt belopp, ska Energimyndigheten påföra distributören de påföljdsavgifter som tidigare inte påförts distributören. Påföljdsavgifterna ska påföras inom de tre kalenderår som följer på det kalenderår som avses ovan.

Påföljdsavgifterna påförs även när en i 10 § i lagen om distributionsskyldighet avsedd ansökan om lindring eller slopande av distributionsskyldigheten, tilläggsskyldigheten eller minimiandelen av distributionsskyldigheten och en i 12 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja avsedd ansökan om lindring eller slopande av distributionsskyldigheten har lämnats. Påföljdsavgifterna ska återbetalas till den del distributionsskyldigheten eller tilläggsskyldigheten och skyldigheten att distribuera biobrännolja lindras.

Om påföljdsavgiftens belopp är högst 1000 euro kan Energimyndigheten avstå från att påföra den.

6.4 Felavgift

Om en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet har försummat sin skyldighet enligt 7, 8 eller 9 § i nämnda lag, kan Energimyndigheten påföra en felavgift vars storlek är minst 500 euro och högst 5 000 euro. Om en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja har försummat sin skyldighet enligt 9–11 § i nämnda lag, kan Energimyndigheten påföra en felavgift vars storlek är minst 500 euro och högst 5 000 euro.

När storleken på felavgiften bestäms ska Energimyndigheten beakta hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra med dessa jämförliga omständigheter.

7 Tillsyn över att uppgifterna är korrekta

7.1 Energimyndighetens rätt att få uppgifter

Enligt lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobränslen har Energimyndigheten rätt att av distributören få de uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av skyldigheterna. Rätten att få uppgifter gäller alla de i lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobränslen specificerade uppgifterna som är av väsentlig betydelse för tillsynen, vilket betyder att distributören inte kan neka till att lämna ut de uppgifter som Energimyndigheten begär med åberopande av affärshemlighet eller integritetsskydd.

Energimyndigheten har också trots sekretessbestämmelserna rätt att för tillsynen över efterlevnaden av skyldigheterna få nödvändiga uppgifter om sådana omständigheter som gäller en distributör av andra myndigheter och andra som utför offentliga förvaltningsuppgifter. Detta gäller särskilt sådana uppgifter som är av väsentlig betydelse för distributionsskyldigheten och iakttagandet av skyldigheten att distribuera biobränslen.

7.2 Energimyndighetens rätt att lämna ut uppgifter

Energimyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut nödvändiga uppgifter som myndigheten fått vid fullgörandet av sina uppgifter enligt lagen om distributionsskyldighet till

- 1) arbets- och näringsministeriet för att ministeriet ska kunna sköta sina uppgifter enligt lagen om distributionsskyldighet och för beredning och genomförande av energi- och klimatpolitiska mål,
- 2) Skatteförvaltningen för verkställande av och övervakning av beskattningen.

7.3 Energimyndighetens granskningsrätt

Energimyndigheten har rätt att få tillträde till lokaler som besitts av en distributör, den som genomför en utsläppsminskande åtgärd eller en leverantör av el för transporter, om det är nödvändigt för tillsynen enligt vad som avses i denna lag, samt att utföra granskningar och vidta andra åtgärder som tillsynen förutsätter. En granskning får dock inte utföras i utrymmen som används för permanent boende. Vid en granskning ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen iakttas.

Vid granskningen har Energimyndigheten rätt att omhänderta handlingar eller kopior av en distributör, den som genomför en utsläppsminskande åtgärd eller en leverantör av el för transporter, om det är nödvändigt för att syftet med granskningen ska nås. Det omhändertagna materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen. En distributör, den som genomför en utsläppsminskande åtgärd eller en leverantör av el för transporter ska bistå Energimyndigheten vid granskningen.

8 Förhandsbesked

Förhandsbesked i enlighet med lagen om distributionsskyldighet och lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja kan ansökas hos Energimyndigheten:

- Energimyndigheten kan på ansökan av en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet eller en verksamhetsutövare enligt hållbarhetslagen besluta att ge förhandsbesked om huruvida en råvara som används vid tillverkning eller produktion av biodrivmedel eller biogas betraktas som en råvara enligt 5 § i lagen om distributionsskyldighet, dvs. om det är fråga om en råvara enligt del A i bilagan eller en råvara som ska betraktas som närings- och foderväxt.
- Energimyndigheten kan på ansökan av en distributör enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja eller en verksamhetsutövare enligt hållbarhetslagen besluta att ge förhandsbesked om huruvida en råvara som används vid tillverkning eller produktion av biodrivmedel eller biogas betraktas som en råvara enligt 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet, dvs. om det är fråga om en råvara enligt del A i bilagan eller en råvara som ska betraktas som närings- och foderväxt. Ett förhandsbesked som Energimyndigheten meddelat med stöd av lagen om distributionsskyldighet ska på yrkande av den distributör eller verksamhetsutövare som anhållit om förhandsbesked iakttas på motsvarande sätt i fråga om en råvara till biobrännolja, om inte den bestämmelse som tillämpades när beslutet meddelades har ändrats eller beslutet har återkallats.

Ansökan om förhandsbesked ska innehålla uppgifter om råvaran och de detaljerade planer som gjorts upp för utnyttjandet av den samt den utredning som behövs för att ärendet ska kunna bedömas och avgöras. Ansökan om förhandsbesked finns på Energimyndighetens webbplats och ska fyllas i enligt anvisningarna och skickas som pdf-fil till Energimyndigheten per e-post till adressen kirjaamo@energiavirasto.fi och som kopia till kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi. Som rubrik för e-postmeddelandet antecknas "Ansökan om förhandsbesked enligt lagen om distributionsskyldighet". Närmare anvisningar finns i anvisningen om hållbarhetskriterier för verksamhetsutövare och processanvisningen som finns på Energimyndighetens webbplats. Uppgifterna i ansökan om förhandsbesked ska fyllas i så noggrant som möjligt. Distributören eller verksamhetsutövaren kan lämna in tilläggsuppgifter till ansökan om förhandsbesked som bilaga till ansökningsblanketten. Ansökan om förhandsbesked lämnas till Energimyndighetens e-tjänst när ärendet som gäller förhandsbesked tas i bruk i e-tjänsten. Energimyndigheten uppdaterar anvisningarna närmare om användningen av funktionen senare.

Ett lagakraftvunnet beslut om förhandsbesked gäller tills vidare. Energimyndigheten kan återkalla ett beslut på grund av att tolkningspraxisen har ändrats eller av andra särskilda skäl.